

ÎNCERCÂND SĂ-I FACI LUI DUMNEZEU O SLUJBĂ, FĂRĂ SĂ FIE VOIA LUI

Fraților predicatori și prieteni care sunteți prezenți în locul acesta, vreau să știți că pentru mine este un privilegiu că pot fi în dimineața aceasta aici. Eu am vorbit cu fratele Noel. Cred că nu am întâlnit niciodată o persoană ca el. De fapt, noi toți suntem diferiți deși ne-a creat același Dumnezeu. Așa este și cu fratele Jack Moore. Fratele Noel, mi-a spus cum a învățat să-l iubească și să-i aprecieze înțelepciunea, iar eu nu pot spune decât „Amin” la cuvintele lui. Noi am petrecut împreună timpuri frumoase, alături de fratele Brown și de fratele Bootlayer, care sunt oameni minunați ai lui Dumnezeu și pe care îi iubesc din toată inima.

După cum se vede, noi nu mai suntem tineri. Mă gândesc la vremurile de acum douăzeci de ani și cum ne-am schimbat de când am călătorit prin aceste pustiri. Atunci eram mai tineri, dar știm că există o Țară în care nu vom mai îmbătrâni niciodată. Într-o zi ne vom revedea acolo.

Aseară când am părăsit tabernacolul, am văzut o femeie bolnavă care era culcată pe o targă. Era paralizată.

Ea mi-a zis: „Frate Branham, cu ani în urmă mi-ai spus că am aceste dureri cu un scop.” Am uitat cuvintele ei exacte și sper să nu vă redau greșit discuția noastră. Cu ani în urmă când am vorbit cu ea, i-am spus că va avea bebeluș, și nu putea înțelege cum ar fi posibil acest lucru în starea ei.

Dar acum, lângă ea stătea un bărbat tânăr și frumos, care mi-a spus: „Eu sunt acel copil. Sunt copilul pe care l-a avut mama.”

Aceste lucruri și atâtea altele s-au întâmplat pe această cale a vieții. Acum n-avem timp să intrăm în amănunte, dar o vom face când vom ajunge dincolo.

Aici este adunarea Oamenilor de Afaceri. După cum știți, eu nu fac parte din nicio organizație, aceasta fiind singura grupare cu care am legătură. Este o grupare interconfesională și numai pentru oameni de afaceri. Ei au fost un mare ajutor pentru mine și pentru slujba pe care mi-a dat-o Domnul, Tatăl nostru. Ei nu pun

problema că eu nu fac parte din aceste organizații, pentru că mie mi s-a încredințat o slujbă, iar dacă nu sunt credincios acestei chemări, dovedesc că sunt necredincios și nesupus lui Dumnezeu.

La Tucson și Los Angeles am criticat puțin mai tare aceste organizații, dar nu m-am gândit să fac aceasta. Dacă cineva își propune să spună ceva cu subînțeleles, este un fățarnic. Nu este îngăduit așa ceva! Nu! Dacă faci aceasta înseamnă că vrei să te ridici asupra cuiva.

Odată v-am vorbit despre un copac pe care l-am întâlnit în grădina fratelui Sharrit. Acel pom purta vreo cinci feluri de fructe, iar eu i-am zis fratelui Sharrit:

„N-am văzut în viața mea un asemenea pom!”

El purta grefuri, lămâi, mandarine, tangerine și portocale. Toate aceste fructe creșteau pe acel copac.

„Frate, nu pot înțelege nicicum ce fel de pom este aceasta”, i-am zis eu.

„Este un portocal.”

„Dar poartă greșfrut?”

„Da”, a zis el.

„Cum este posibil acest lucru?”

„L-am altoit.”

„Oh, acum înțeleg.”

„Toate aceste crengi altoite fac parte din familia citricelor și orice pom care face parte din această familie poate fi altoit pe acest portocal.”

„Acum înțeleg”, am răspuns eu. Apoi am început să tresalt puțin. Voi știți că eu sunt de fapt agitat și emotiv.

„Ce s-a întâmplat?” m-a întrebat fratele.

„Ei bine, mă gândesc la ceva. Aș vrea să-ți pun o întrebare. Dacă pomul acesta va înflori la primăvară, florile lui vor fi tot flori de greșfrut, lămâi, tangerine, mandarine, sau vor fi numai flori de portocal, pentru că de fapt pomul este un

portocal, nu?”

„Nu, nu!” a răspuns el. „Fiecare creangă poartă propriul rod.” „Acum înțeleg.”

Sună foarte frumos, este adevărat? Voi știți că eu am primit un titlu de la Hartford și de la alte universități, pentru că îmi place să urmăresc natura, care este cea mai bună universitate pe care am întâlnit-o: Universitatea Creatorului. În timp ce privesc natura și văd cum se comportă ea, primesc inspirația pentru predicile mele. „Aceasta mă face să mă simt cu adevărat bine”, am continuat eu.

„Ce s-a întâmplat?”

„Mă gândesc la ceva.”

În ziua aceea am predicat despre tema aceasta și am spus: „Când a luat ființă biserica, ea era ceea ce a spus Isus în Ioan 15.5: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Orice mlădiță care nu aduce rod, va fi tăiată și aruncată în foc.”*

Despre aceasta am predicat, dar după aceea cineva m-a atins foarte tare zicând: „Vezi? Eu am crezut că dacă cineva este salvat cu adevărat și umplut cu Duhul Sfânt, nu se poate îndepărta de la aceasta.”

„Așa este.”

„Cum este aceasta?”

„Tu vorbești despre un subiect diferit.”

Domnul vorbea în Ioan 15 despre producerea roadelor, nu despre viță. El vorbea despre aducerea roadelor, nu despre viță sau despre Viață.

Domnul a zis: „Pomul trebuie curățat și îngrijit ca să aducă rod.”

Eu am spus mai departe: „Vezi, la început, când au început acești pomi, toți erau originali, creștini biblici. Apoi a apărut o mlădiță numită „luterani”, apoi una „metodistă”, „prezbiteriană”, lămâi, grefuri și altele.” Și am continuat: „Ei cresc sub numele de creștini; trăiesc din același Pom, dar poartă roade proprii, roadele denominaționale. Dacă însă acest portocal va produce o mlădiță proprie, va purta din nou portocale, ca la început.”

Bărbatul despre care v-am vorbit, șade acolo. El este conducătorul unuia dintre

cele mai mari organizații pentecostale.

Nu știu cum să mă exprim mai clar ca să fiu înțeles de fiecare că nu am intenția de a spune ceva împotriva acestor frați și surori. Aceasta ar fi greșit. Adesea sunt înțeles greșit și nu știu de ce. Oamenii cred că aș vrea să nu mergă într-o biserică, dar acest gând este la un milion de mile depărtare de adevăr. Noi trebuie să ne adunăm în unitate, și aceasta cu atât mai mult cu cât vedem că se apropie ziua venirii Lui. Vedeți? Noi trebuie să venim împreună în unitate.

Dacă aș locui într-un oraș unde există o singură biserică - nu vreau să pronunț niciun fel de nume - o biserică oarecare, care ar crede un singur lucru: că Isus era Divin, iar restul ar fi greșit, aș merge acolo. Dacă nu pot să primesc o pâine întreagă, mă voi mulțumi cu o felie. Înțelegeți? Eu aș merge acolo să ascult, m-aș închina Domnului, și l-aș arăta că îmi aduc partea mea. Eu vreau să știu că sunt viu. Aș vrea să înțeleagă toți și să știu de partea cui sunt. Mă unesc cu creștinii, mă rog și Îl slujesc pe Domnul, deși lucrul acesta este foarte greu și mi-a adus multe probleme.

Apoi am înțeles că chiar și Domnul nostru a fost înțeles greșit în multe lucruri. Întotdeauna când spunea ceva, ei înțelegeau altceva. Cred că așa trebuie să fie. Dar cei înțelepți, vor înțelege. Vedeți? Așa spune Biblia. Ei vor prinde aceasta.

În dimineața aceasta, am spus că ei trăiesc sub numele creștinismului, dar aduc roade greșite, roadele denominaționale. Ei iau ceva din Pom și trăiesc din adevărata Viață.

Aceasta am încercat să vă spun ieri seară, că duhul omului poate fi botezat cu Duhul Sfânt și cu toate acestea omul să nu fie încă creștin. Înțelegeți? Voi trăiți din aceeași Viață, dar roadele pe care le produceți spun cine sunteți. Vedeți? Acesta este adevărul. Ei pot face toate semnele, se pot ruga pentru bolnavi și aceștia să fie vindecați, pot deschide ochii orbilor și să scoată dracii și multe alte lucruri, pentru că trăiesc din aceeași Viață, dar cu toate acestea, încă este o lămâie. Vedeți? Așa este. Isus a spus: „Voi sunteți cunoscuți după roade.”

Când am părăsit platforma, conducătorul acela eminent s-a ridicat și mi-a spus: „N-ai vrut să spui așa. Noi știm că toți suntem altoiți înăuntru.”

„Este adevărat, dar noi toți am fost altoiți în butuc, nu în Viță.”

Atunci a început să mă jignească. Acolo era și un bărbat tânăr. Numele lui este Danny Henry și era un băiat baptist. El a venit pe platformă, m-a îmbrățișat și a zis: „Frate Branham, sper că ceea ce voi spune nu sună ca o hulă, însă ceea ce ai spus ar putea fi capitolul 23 din Apocalipsa!”

„Mulțumesc.”

El a vrut să mai spună ceva, dar în momentul acela a început să vorbească în limbi. Un baptist! O femeie din Louisiana a scris interpretarea. Ea era franțuzoaică.

Era prezent și un bărbat tânăr, tot francez, și a notat și el ce s-a spus. Ei au comparat traducerile și ele erau identice.

Din rândul din spate s-a ridicat un bărbat tânăr, cu părul blond. El a venit în față și a spus: „Aș vrea să văd ce ați scris.”

Chiar și eu am verificat ce s-a scris, și toți traduseseră la fel. Acel bărbat era traducător francez la ONU. Traducerea suna astfel: **„Pentru că ai ales calea îngustă și dreaptă, calea cea mai grea, tu ai făcut aceasta prin propria ta alegere. Ce hotărâre glorioasă ai luat, pentru că aceasta este calea Mea!”** Vedeți? Mai departe a zis: **„Aceasta este ceea ce va aduce biruința puternică prin sine însăși și o va înfăptui în dragostea divină.”**

Vedeți? În franceză verbul stă întotdeauna înaintea adverbului, și exact așa a fost și în traducerea transcrisă. Ce mai puteam spune la toate acestea?

Moise și-a făcut alegerea, trebuia să se decidă în alegerea lui! Noi toți trebuie să facem alegerea și să facem aceasta cât putem de bine. Eu respect orice mesaj pe care-l pronunță fiecare om despre Dumnezeu. Indiferent ce este el, îl respect din toată inima.

Mai înainte a venit la noi un bărbat tânăr. Se numește Stringer și cred că vine din Louisiana sau din Mississippi. El ne-a adus câteva fotografii pe care le-am cercetat cu toții, iar în ele se poate vedea Îngerul Domnului când a apărut. Câți ați auzit relatarea? Cred că toți. O aveți înregistrată pe bandă și așa mai departe. Despre ce este vorba?

Într-o dimineață, pe la ora zece, în timp ce mă aflam în camera mea din Indiana, am avut o vedenie în care mi s-a spus că într-o dimineață când voi fi aproape de Tucson, mă voi apleca să iau niște scaieți de pe pantaloni. Atunci vor veni șapte

Îngeri și va avea loc un cutremur care va zgudui lumea, și am văzut cum stâncile se prăvăleau la vale. Și șapte Îngeri au stat acolo.

După ce am avut vedenia, i-am zis soției mele care în dimineața aceasta este aici: „Pregătește totul pentru că nici un om nu poate să treacă prin așa ceva și să supraviețuiască. Eu plec la Tucson! Lucrarea mea pe acest pământ s-a terminat. Cred că merg acasă să fiu cu Domnul Isus.”

„Ești sigur?” m-a întrebat ea.

„Da”, am răspuns eu. „Nimeni nu poate să reziste într-o asemenea situație. Este imposibil!”

Chiar atunci predicasem despre cele șapte epoci ale Bisericii și tot atunci l-am întrebat pe fratele Jack Moore cu privire la Apocalipsa 1, unde Isus este descris cu părul alb.

Eu i-am zis: „El este un Om tânăr. Atunci de ce are părul alb?”

Eu primisem în vedenie și descoperirea cu privire la acest subiect și anume: că acolo purta o perucă, semnul dumnezeirii Sale absolute. Aceasta nu înțelesesem eu până atunci. Pe vremuri, judecătorii din Israel trebuiau să poarte o perucă albă. Albul simbolizează curăția. În timpul dezbaterilor din Instanțele superioare, judecătorii englezi poartă și astăzi o perucă albă ca să arate că nu există nimic deasupra hotărârii lor; că ei sunt judecata supremă.

Îmi amintesc cum am pregătit totul și am plecat la Tucson, în Arizona. Eram speriat de moarte. M-am dus într-o adunare din Phoenix și acolo am predicat predica: „Acesta este timpul, domnilor?” Vă amintiți? Le-am povestit vedenia, despre a cărei însemnătate nu știam nimic, și apoi am spus: „Înainte să vină la împlinire, aș vrea să vă amintiți că aceasta este „Așa vorbește Domnul”, urmează să se întâmple ceva!” Cred că aveți deja în colecție banda înregistrată.

Am mai zis: „Amintiți-vă că vedeniile nu pot da greș niciodată. Țineți minte că urmează să se întâmple ceva!”

Câteva zile mai târziu mă simțeam tot mai agitat și mă întrebam: „Ce este aceasta? Voi muri? Dacă da, nădăjduiesc că totul se va petrece repede! Nu vreau să se prelungească prea mult!”

Și într-o dimineață, Domnul mi-a zis: „Îndreaptă-te spre vârful Canionului Sabino!”

Când am ajuns sus, mi-am ridicat mâinile și am început să mă rog. Deodată am simțit că ceva mi-a lovit mâinile: era o Sabie. Puteți să vă închipuiți cum te simți când ești undeva singur și deodată îți cade în mână un cuțit cât o sabie? Am lăsat mâna în jos și am privit speriat; era un cuțit lung, iar eu m-am temut întotdeauna de cuțite. Era din oțel, îngust și foarte ascuțit. Semăna cu sabia luptătorilor din trecut și la mâner avea o apărătoare ca să nu mă rănească la mână. Mânerul era bătut cu perle și se potrivea perfect pe mâna mea. Ei bine, mi-am frecat fața mea și am privit înapoi. Cu câteva zile în urmă, exact în locul acela văzusem venind jos porumbeii aceia albi. Vă voi povesti mai târziu despre aceasta.

Eu țineam acea Sabie în mână și mă gândeam: „Ce ciudat! Doamne, oare îmi pierd mintea? Nu este nimeni aici, sunt la mile depărtare și aici este o Sabie. Mi-am ridicat mâinile, dar de unde a venit aceasta?” Ce ciudat! În mâna mea era o Sabie.

„Nu este nimeni aici!” mă gândeam eu. „Sunt pe vârful acestor stânci, drept pe vârful munților!” De unde mă aflam, nu se putea vedea Tucson-ul: era foarte departe în vale.

Este foarte ciudat. Trebuie să fie prin apropiere cineva care a făcut Sabia aceasta și mi-a pus-o în mână. Dar Acesta poate fi numai Dumnezeu Însuși, care a pregătit și pentru Avraam berbecul de jertfă, Cel care a creat și veverițele acelea. Voi ați auzit despre aceasta.

„Aici este materialul, trei feluri de material în ea, iar eu o țin în mână la fel de reală ca orice altceva aș putea ține în mână.”

Apoi am auzit o Voce care a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului!”

„De unde vine vocea aceasta?” Eram chiar acolo între stânci. Țineam încă mâna întinsă în sus și am zis: „Sabia unui împărat?”

Am privit în jur tot mai uimit, pentru că Sabia dispăruse. Mi-am zis din nou: „Sabia unui împărat.” Folosind sabia, ridici pe cineva la rangul de cavalier. Cred că așa este. În trecut, erai ridicat la gradul de cavalier cu diferite ocazii.

Apoi mi-am zis: „Poate aceasta înseamnă că trebuie să-mi pun mâinile peste slujitori, sau ceva, și să-i însărcinez ca slujitori.”

Dar Glasul a spus din nou în spate: „Sabia Împăratului! Nu sabia unui împărat, ci Sabia Împăratului.” Vedeți?

Mă gândeam că probabil mi-am ieșit din minți și mi-am pierdut cunoștința sau se întâmplă ceva și cineva stă în preajma mea.

Fraților, aceste lucruri sunt adevărate. Nu știu cum să vi le explic, dar ați văzut că s-au împlinit de fiecare dată. Vedeți? Vedeți? Eu nu puteam să înțeleg, era un sentiment necunoscut!

Și m-am gândit: „Cel care mi-a vorbit tot timpul vieții, de când eram doar un copil, stă chiar aici, și nu pot să-L văd!” Apoi am zis: „Sabia Împăratului! Dumnezeu este Împăratul, dar ce este această Sabie?”

Și Glasul acela a zis: „Cuvântul a fost pus în mâna ta! Să nu te temi că vei muri, căci este vorba de slujba ta!”

Oh, Doamne! Am coborât muntele în fugă și plângând. Săream peste stânci și alergam bucuros la vale. Când am ajuns acasă, i-am povestit și soției mele întâmplarea și i-am zis: „Nu voi muri! Este vorba de slujba mea!” Înainte de a pleca pe munte, îi spuseseam să rămână cu copiii la Billy Paul. „Eu nu am nimic”, îi zisesem atunci, „dar biserica se va îngriji să nu duceți lipsă de nimic. Vă voi reîntâlni pe partea cealaltă.” Acum însă i-am zis: „Nu voi muri, este vorba de slujba mea!”

Câteva zile mai târziu, când m-am întors acasă de la o adunare, am găsit o telegramă de trei pagini. Era din Houston, Texas, de la bărbatul care mă criticase în seara când s-a făcut clișeu cu Îngerul Domnului. Mi-a trimis-o prin soția mea, și în ea scria următoarele: „Frate Branham, știu că ești foarte ocupat. Sunt sora lui Ted Kipperman, iar fiul meu este condamnat la moarte și va fi executat pe scaunul electric.” Citind cuvintele acelea mă gândeam ce aș simți dacă ar fi Billy Paul în locul lui? Mai departe scria: „El și o fetiță trebuie să moară.” Desigur, ați citit despre aceasta în ziare. Și a continuat: „Noi mai avem o singură nădejde: să vii aici, să ții o adunare și să aduni oamenii împreună.”

Eu aveam și alte invitații, dar mi-am zis: „Dacă îi las pe copii să moară și nu încerc să-i ajut, nu voi mai putea merge niciodată la vânătoare”, așa că i-am răspuns că voi merge.

Eu am ținut adunarea la Houston și ei nu au mai fost executați, ci au primit ani grei de închisoare. De fapt chiar aceasta doriseră ei: să-i lase să trăiască. Dacă nu mă înșel, cred că au primit douăzeci și unu de ani de închisoare în Texas.

Când m-am întors de acolo, am mers în munți împreună cu fratele Fred Sothmann și cu fratele Gene Norman. Mulți dintre voi îl cunosc pe Gene Norman. Este un frate bun, iar în dimineața aceea patrula mai jos. Ei erau la o milă depărtare de mine și îi vedeam cum își făceau semne. Mistreții dispăruseră. Am coborât într-o râpă, iar când am ajuns jos, mi-am zis: „Am să încerc să-i gădesc!” și am urcat din nou. Era în zorii zilei, chiar pe când răsărea soarele.

Am ocolit o prăpastie adâncă de câteva sute de metri. De altfel, în canionul acela uriaș nu există nimic altceva decât stânci mari care formează pereți înalți. Soarele se ridicase mai sus. Cred că era cam ora șapte. M-am așezat și am privit în jur, iar la un moment dat am privit întâmplător spre pantalonii mei și am văzut că se agățase de ei un scaiete sau cap de taur. M-am aplecat să-l dau jos, zicându-mi: „Ce ciudat!” Voi știți că Îngerul Domnului îmi spusese că voi fi la aproximativ patruzeci de mile nord de Tucson și voi îndepărta un scaiete de pe pantalonii mei. Vă mai amintiți vedenia? Vedeți? După ce am luat scaietele, l-am privit și mi-am zis din nou: „Ce ciudat!”

În clipa când am privit în sus, am văzut că la vreo cinci sute de metri depărtare de mine, au ieșit dintr-o ascunzătoare aproximativ douăzeci de porci și mâncau frunze. „Dacă aș putea ajunge la fratele Fred să-l aduc în locul acesta, ar lua porcul lui. Dar știu că este la vreo două mile depărtare de mine.” Dacă aș putea trece pe lângă tufele acelea, fără să fiu observat, aș ajunge pe partea cealaltă.” Mă gândeam la aceasta, pentru că voiam să-l anunț pe fratele Fred la timp.

Am aruncat scaietele pe care-l luasem de pe pantaloni, pentru că uitasem de vedenie, și am pornit precaut peste deal. Am alergat la vale și am ajuns la o cărare pe care umblau căprioarele. Aveam pe cap o pălărie mare și neagră. Când am fugit pe lângă prăpastie în sus, s-a întâmplat.

Pretutindeni, pământul se cutremura, pietrele se rostogoleau din stânci și praful se ridica în sus. Priveam uluit, căci în fața mea stăteau șapte Îngeri, exact cum îi văzusem în vedenie. Apoi am simțit că sunt undeva deasupra pământului. Mai întâi m-am gândit că a tras cineva în mine, pentru că arătam ca un mistreț cu pălăria aia mare și neagră pe cap. Voi știți că ei sunt închiși la culoare. Acesta este motivul

pentru care atunci când am auzit bubuitura m-am gândit că a tras cineva în mine. Apoi am înțeles ce era aceasta. Ei bine, de îndată ce... am primit însărcinarea și Scripturile: „Cele Șapte Peciți care sunt cele șapte Taine...” Vedeți?

Cineva îmi spusese odată: „Într-o zi, Domnul îți va descoperi ce sunt aceste lucruri, pentru că tu vezi vedenii, frate Branham. Astfel, ajungem mai aproape de Dumnezeu și vom avea mai multă putere decât avem în vorbirea în limbi și lucruri.”

„Nu poate fi așa”, am răspuns eu, „deoarece eu cred că Cuvântul este Adevărul. Și Biblia spune că *„Oricine va adăuga un Cuvânt sau va scoate un Cuvânt din Ea...”* Totul trebuie să fie în acest Cuvânt. Vedeți? Acestea sunt taine care nu au fost trecute cu vederea de oameni. Chiar de acolo este Mesajul meu despre sămânța șarpelui și credința adevărată care dă siguranță credinciosului.

Eu nu-i subapreciez pe frații mei prezbiterienii și nici pe frații baptiști, pentru felul în care văd ei siguranța și nu spun aceste lucruri ca să fiu diferit, dar ei n-au înțeles aceasta corect. Vedeți? Acesta este adevărul. Înțelegeți? Adevărul este că și eu am înțeles greșit, însă dacă vine un Înger din cer și vă spune un lucru care este chiar în Scriptură, acela este adevărul. Înțelegeți? Așa este. Vedeți, El vorbește întotdeauna în concordanță deplină cu Scriptura.

Eu am privit aceasta până ce acel cerc s-a dus sus, a început să se miște în sus și ei s-au întors ca într-o Lumină tainică, ca o ceață. Câți ați văzut fotografia acestuia, care a fost luată din Houston? Aproape toți. Vedeți? Lumina s-a format astfel, și s-a ridicat mai sus și tot mai sus.

Eu am fugit de acolo și am încercat să-l găsesc pe fratele Fred și pe ceilalți, iar după vreo jumătate de oră l-am văzut făcând semne undeva mult mai jos. Apoi a venit fratele Gene, care făcea și el semne, deoarece știa că se întâmplase ceva. Apoi am mers cu ei.

Când m-am dus sus, eu nu știam că Observatoarele au făcut fotografii chiar în Mexico. Magazinul „Life” a publicat fotografia cu Lumina aceea care se ducea în sus. În articolul lor scria că a fost ceva tainic și nimeni nu știe de unde a venit. Lumina aceea s-a ridicat foarte sus ca să fie ceață: a fost văzută la treizeci de mii înălțime și a avut o lățime de douăzeci și șapte de mii. Acolo nu există însă umiditate și s-au gândit că poate a fost lăsată de un avion, așa că au verificat spațiul aerian; dar în ziua aceea nu zburase nici un avion pe acolo.

Vedeți geamurile și toate lucrurile s-au cutremurat, dar nu a fost niciun avion sus. Aici aveți o revistă în care scrie la fel. Apoi s-a dus înainte și înainte. Aici este revista „Science”. Nici ei nu au putut explica evenimentul. Nu au știut despre ce a fost vorba. În ziua următoare, un prieten de-al meu a mers la Universitatea din Tucson și a vorbit cu ei despre aceasta, dar ei au spus: „Nu înțelegem ce s-a întâmplat!”

Eu i-am spus prietenului meu: „Nu le spune nimic pentru că nu îi ajută deloc! Nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor! Vedeți? Aceste lucruri sunt pentru Biserică, pentru cei aleși, pentru cei chemați afară.

Apoi, fiecare a venit și a spus: „Frate Branham, am văzut fotografia ta aici, am văzut aceasta.” Voi știți cum este aceasta. (Fratele Branham privește fotografia). De aici a început și a urcat în sus. De fapt, aceasta era pe partea mâinii drepte. Voi vă amintiți că v-am spus: „Priviți Îngerul, Singurul care a vorbit cu mine. El se afla în partea dreaptă”, chiar înainte să se întâmple aceasta. Vă amintiți? Aripile Lui s-au îndreptat înapoi în felul acela; acelea sunt exact aripile aceluși Înger când S-a dus sus... Ei au făcut fotografiile, dar totul era tainic, iar ultima fotografie s-a făcut când aceasta s-a format în ceruri. Este exact cum a prezentat-o „Look”. Voi vedeți cum s-a ridicat în sus, cum au văzut-o ei. Vedeți? Apoi vine importanța reală și ultima fotografie făcută când s-a format.

Acest eveniment a fost văzut de oamenii de știință, dar ei nu știu nici de unde a venit, nici unde s-a dus. Nu știu nici acum. Știința este complet uluită de aceasta și nu știu ce s-a întâmplat. Dar noi știm! „*Se vor arăta semne în cer...*” Vedeți, El a promis aceste lucruri. Lor le-a fost permis doar să facă o fotografie ca să fie o mărturie.

Vorbesc așa deoarece știu că în dimineața aceasta suntem doar între noi. Dacă vi se pare că sunt unul care vrea să pară un știe tot, iertați-mă, dar nu aceasta este intenția mea. În dimineața aceasta, stau aici și vorbesc în fața unor oameni învățați și înțelepți. Eu nu sunt un învățat și nici nu pot să pronunț bine textele biblice, dar astăzi vreau să citim din 1 Cronici 13. Frate Jack, dacă vrei, poți să deschizi deja Biblia. Eu nu pot nici măcar să pronunț numele acestea, de aceea, îl las pe el să facă aceasta, deoarece le poate pronunța.

Știu că vorbesc în fața unor oameni deștepți, dar vreau să vă spun fraților, că aceste lucruri s-au întâmplat ca să nu priviți la necunoștința mea ci să credeți că

vă spun Adevărul. Acesta este Dumnezeu care vă spune Adevărul. Vedeți?

Când vorbesc despre denominațiuni, nu o fac cu intenția de a fi dur cu voi, și nici nu vreau să vă spun să nu mergeți la biserica voastră. Mergeți la biserica voastră! Voi trebuie să faceți aceasta, dar să nu aparțineți de niciuna din aceste denominațiuni! Într-o zi am să vă arăt și vă voi dovedi cu Scriptura că acesta este semnul fiarei. Țineți minte: acesta-i semnul fiarei.

Eu predicam... dar nu am vrut s-o fac în biserica fratelui Jack, însă el mi-a zis: „Du-te înainte și fă aceasta.” Dar eu o voi face în tabernacolul de acasă, pentru că Mesajul va dura cam patru ore.

Tema mea va fi: „Fiara de la început și fiara de la sfârșit, prin urma șarpelui!” Vedeți, ia aproape patru ore. Eu am pregătit deja textele biblice. Fiara de la început era fiara din grădina Eden, și este fiara de la sfârșit. El este o persoană religioasă și ea a făcut organizațiile. Noi vom urma calea parcursă de ea și o vom dovedi cu Scriptura. Eu nu am știut acest lucru până acum câteva zile când mi-a fost arătat de Duhul Sfânt.

Într-o zi, când stăteam în camera mea și priveam fotografia aceasta, Cineva mi-a zis: „Întoarce-o spre dreapta!”

Acum ascultați. Știu că ceea ce spun îi face pe unii să creadă că sunt puțin dereglat mintal, dar așa cum am spus aseară, toate aceste lucruri mari sunt așa școlarizate ... Eu nu sunt împotriva pentru că avem nevoie de învățătură. Trimiteți-vă copiii la școală să învețe, însă vreau să vă spun ceva: toată învățătura aceasta nu vă va ajuta la nimic în lumea care stă să vină, pentru că acolo este o altă civilizație, una cu mult superioară celei de aici. Civilizația aceea nu va avea școli, nu va avea păcate și nici moarte. Toate acestea există doar în civilizația aceasta; și indiferent cât de civilizați am ajuns, tot timpul este adăugată mai multă și mai multă moarte. Vedeți?

Civilizația viitoare va fi fără moarte, dar aici avem nevoie de școli, de haine...

În dimineața aceasta am vrut să vorbesc despre Edenul Satanei. El și-a făcut o altă grădină a Edenului și a făcut-o tot în șase mii de ani, așa cum a făcut-o Dumnezeu pe a Lui la început. Dumnezeu Și-a creat Edenul Său, dar Satan l-a distrus. Acum, el și-a construit propriul eden, dar Dumnezeu îl va distruge și va ridica din nou Edenul Său desăvârșit. Când am privit fotografia aceea, Ceva mi-a zis: „Întoarce-o

spre dreapta!” Eu m-am gândit: „Cred că am s-o privesc din partea dreaptă”, dar El a repetat: „Întoarce-o spre dreapta!” Vedeți?

M-am gândit: „Poate Glasul vrea să-mi spună s-o întorc spre dreapta.” Când am făcut aceasta, am constatat că era Chipul lui Hristos, așa cum l-a pictat Hoffman la treizeci și trei de ani. Priviți! Aici puteți vedea barba Lui întunecată, fața Lui, ochii Lui, nasul Lui și așa mai departe. Vedeți cum arată părul Lui în împrejurarea aceasta? El poartă o perucă, o perucă albă de Îngeri, ca să arate că Mesajul spune Adevărul și că El este Dumnezeu. El este Judecătorul Suprem al Universului; Judecătorul Suprem al cerului și al pământului; El este Dumnezeu. Nu altcineva, ci Dumnezeu Însuși.

El este Dumnezeu descoperit în trup omenesc și a fost numit Fiul lui Dumnezeu, Fiul, masca, trupul omenesc în care a locuit Dumnezeu. Nu dovedește aceasta că Mesajul nostru este corect și adevărat? El s-a identificat cu Scriptura, s-a identificat în slujbă, s-a identificat prin Prezența Lui, Același, ieri, azi și în veci. De aceea cele șapte Pечеți sunt adevărul, fraților. Poate nu sunteți de acord cu ele, dar cercetați-le cu o inimă deschisă, lăsându-vă călăuziți de Duhul Sfânt.

Înainte am vorbit despre El cum este descris în Apocalipsa 1, adică cu părul alb. Eu am discutat odată cu fratele Jack despre problema aceasta și l-am întrebat ce însemnătate ar putea avea această perucă albă.

Și el mi-a răspuns: „Eu pot să explic aceasta într-un singur fel, frate Branham, și anume: că El este descris în trupul Său glorificat, după înviere.” Deci am vorbit cu fratele Jack. Vă spun sincer că nu cunosc în lume pe nimeni altcineva, în care să am mai multă încredere în ce privește învățăturile despre teologie, ca fratele Jack Moore, fratele Vayle și astfel de bărbați care sunt teologi adevărați, au citit tot felul de cărți și diferite puncte de vedere de peste tot. Dar vedeți, deși îmi este prieten apropiat, nu am putut accepta părerea lui. În mine era Ceva care nu o putea accepta.

Când a avut însă loc evenimentul acesta, am înțeles ce înseamnă, pentru că în această fotografie barba Lui este întunecată, și la fel părul, ochii, nasul, totul. Totul este atât de desăvârșit! El este Dumnezeu! El este Același ieri, azi și în veci! Amin. Nu-mi mai amintesc cum se numea revista. Oh, era din 17 mai 1963! Este revista în care apare fotografia lui Rockefeller și a soției lui, iar norul apare pe pagina cealaltă. Pentru știință aceasta este încă o taină. De ce am spus aceste

lucruri? Pentru că ele trebuie să vă ofere o lumină asupra acestor lucruri sfinte pe care încercăm să le spunem, că Dumnezeu este identificat și în cer și pe pământ ca fiind drept, prin acele descoperiri și viziuni,.

Ca întotdeauna, noi avem o mulțime de imitatori, dar gândiți-vă că înainte să existe un dolar fals trebuie să fie unul adevărat. Abia după ce a existat dolarul adevărat, au făcut și imitația. Mai întâi există o slujbă adevărată, apoi vine cea falsă. Astfel, noi am avut mai întâi un Moise și un Aaron, trimiși de Dumnezeu, apoi a venit un Iane și un Iambre după ei. Puteți vedea cum vine toată această imitație? Ei văd originalul și încearcă să-l imite. Acesta este adevărul. Nu spun aceasta ca să rănesc, să degradez sau ca să pun ceva unde nu trebuie, ci acesta este adevărul.

Eu îmbătrânesc tot mai mult și știu că nu mai am mult timp. Dacă Domnul mai întârzie mult, inima aceasta va bate într-o zi pentru ultima dată. Atunci voi trece și eu prin marea cameră neagră numită „moartea”. Când va veni timpul acela, vreau să nu mai existe nimic în urma mea: lucruri nerezolvate pentru care ar trebui să mă pocăiesc. Când vine ceasul acela, vreau să fiu găsit curat și fără pată, prin harul lui Dumnezeu. Vreau ca în ziua aceea să fiu îmbrăcat în haina neprihănirii Lui și să am un singur lucru în mintea mea: „Îl cunosc în puterea învierii Lui.” Când El cheamă, eu voi ieși afară dintre morți și voi trăi veșnic cu El! Astfel, scopul prezenței mele aici este să încerc să aduc fiecare om în starea aceea încât să creadă fiecare făgăduință dată de Dumnezeu din această zi. Să ne rugăm.

Dumnezeule drag, în dimineața aceasta suntem plini de mulțumire și recunoștință deși trăim într-o lume întunecoasă. Tată, cred că printre noi nu se află nici o persoană care să nu simtă ceea ce simțim cu toții: că vrem să umblăm mai aproape cu Tine, vrem atingerea Ta în viețile noastre care poate să ne cutremure și să ne facă flexibili, astfel ca Tu să poți să ne schimbi în orice timp și să ne modelezi în fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care suntem aici, Tată. Singurul meu obiectiv este să încerc să trăiesc înaintea Ta, să iau Cuvântul Tău și să-L vorbesc la bărbați și femei, și aceasta nu ca să mă deosebesc de ceilalți, ci ca să Îl onorez pe Cel care mi-a salvat Viața. Îngăduie aceasta, Doamne.

Transmisiunea din dimineața aceasta va fi auzită din nou în întreaga națiune, și doresc ca nici o persoană care a auzit glasul nostru să nu treacă în camera aceea mare și neagră, fără să Te cunoască în Puterea învierii Tale. Dacă undeva în țară sunt păcătoși, sau dacă aici este cineva care nu Te cunoaște, cutremură chiar

astăzi conștiința lui și trezește-l ca să își dea seama că nimeni nu știe clipa când va fi chemat din viață, iar atunci va trebui să dea socoteală pentru viața aceasta.

Dacă numele noastre sunt încă în cartea datornicilor, vom fi osândiți, dar dacă datoria este ștearsă, posedăm Viața adevărată, numele noastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, și suntem salvați.

Doamne, așa cum viața trebuie să treacă din frunză în floare, apoi în pleavă și la urmă în bob, fă ca dacă în dimineața aceasta este ceva viață care merge în bobul din spatele plevei, să fie adusă afară, Doamne, ca să urmeze creșterea bobului. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Să ne întoarcem să citim textul nostru. Frate Jack, ai Biblia pregătită? În timp ce voi căuta textul în Biblia mea, îl rog pe fratele Jack să-L citească el, pentru că eu nu pot pronunța acele nume. În ordine.

Acum vom citi din **1 Cronici 13.1-14** (Fratele Jack Moore citește):

„David a ținut sfat cu căpeteniile peste mii și peste sute, cu toți mai marii.

Și David a zis întregii adunări a lui Israel: „Dacă găsiți cu cale, și dacă lucrul acesta vine de la Domnul, Dumnezeul nostru, să trimitem în toate părțile la frații noștri care au rămas în toate ținuturile lui Israel, și la preoți și leviți în cetăți și împrejurimile lor, ca să se strângă la noi,

și să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.

Toată adunarea a hotărât să facă așa, căci lucrul acesta părea bun întregului popor.

David a strâns tot Israelul, de la Șilhor în Egipt, până la intrarea Hamatului, ca să aducă din Chiriat-learim chivotul lui Dumnezeu.

Și David cu tot Israelul împreună, s-a suit la Baala, la Chiriat-learim, care este al lui Iuda, ca să ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu înaintea căruia este chemat Numele Domnului care șade între heruvimi.

Au pus într-un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din casa

lui Abinadab. Uza și Ahio cârmuiau carul.

David și tot Israelul jucau înaintea Domnului cu toată puterea lor, cântând și zicând din harfe, din lăute, din tobe, din chimvale și din trâmbițe.

Când au ajuns în aria lui Chidon, Uza a întins mâna să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne.

Îngerul Domnului S-a aprins de mânie împotriva lui Uza și Domnul l-a lovit, pentru că și-a pus mâna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea lui Dumnezeu.

David s-a mâniat că Domnul făcuse o spărtură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea locul acela a fost numit până în ziua de azi: Pereț-Uza.

David s-a temut de Dumnezeu în ziua aceea și a zis: „Cum să aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?”

David n-a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat.

Chivotul lui Dumnezeu a rămas trei luni în casa lui. Și Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce era a lui.”

Mulțumesc, frate Moore, pentru că ai citit Scriptura pentru mine. Îmi pare rău că nu am putut s-o fac eu însumi.

Acum vreau să deschideți cu mine la **Marcu 7.1-7:**

„Fariseii și câțiva cărturari veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prânzind cu mâinile necurate, adică nespălate. -

Fariseii însă și toți iudeii, nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.

Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au scaldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor -.

Și fariseii și cărturarii L-au întrebat: „Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor și prânzesc cu mâinile nespălate?”

Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris: „Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”

Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.”

Să ne rugăm încă o dată.

Dumnezeule drag, binecuvântează Cuvântul Tău ca să înfăptuiască scopul pentru care a fost trimis de Tine. Folosește-ne ca instrumente, ca să-L pronunțăm, și deschide-ne urechile ca să-L auzim și inimile ca să-L primim, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus, spre slava lui Dumnezeu. Amin.

În dimineața aceasta suntem conectați cu întreaga națiune prin circuitul telefonic.

Tema mea din dimineața aceasta este: **„Încercând să-I faci lui Dumnezeu o slujbă fără să fie voia Lui.”**

Este un text ciudat, dar mă încred în Domnul că El ne va descoperi aceasta. Țineți minte! Să îi faci lui Dumnezeu o slujbă fără să fie voia Lui! Știu că sună ciudat, dar cred că Dumnezeu ne va ajuta cu tema aceasta.

Doresc să vă spun că sunt foarte bucuros pentru că unul dintre prietenii mei este în mijlocul nostru. Este un prieten iubit, un bărbat tânăr, și mulți dintre voi îl cunosc. Mă refer la fratele Bill Dauch, care are nouăzeci și trei de ani și stă chiar în fața mea.

Cu mulți ani în urmă, un doctor a spus că nu va mai trăi, dar soția lui m-a chemat și mi-a zis: „Frate Branham, dacă vrei să-l mai găsești pe bătrânul tău prieten Bill în viață, trebuie să vii imediat.”

Aveam pană la una din roți, așa că m-am grăbit să schimb roata și am alergat la el. Chiar ieșisem dintr-o stație de benzină și m-am oprit pe drum ca să mă odihnesc puțin, când am avut o vedenie. L-am văzut pe fratele Dauch cum stătea în biserică cu mâinile ridicate. Apoi tabloul s-a schimbat și l-am văzut venind de-a lungul străzii, cu mâna întinsă spre mine. Apoi mi s-a spus: „Du-te și spune-i: „Aceasta

este „Așa vorbește Domnul!”

În vremea aceea, fratele avea aproape nouăzeci de ani și tocmai suferise un atac de inimă. Medicul lui era evreu, un om deosebit. El a venit la mine pe hol și mi-a zis: „Nu mai are nici o șansă să trăiască.”

Eu am intrat în salon, am băgat mâna sub cortul de oxigen și am întrebat: „Bill, poți să mă auzi?”

El a făcut un semn afirmativ cu capul, și atunci i-am zis: „Așa vorbește Domnul: Tu nu vei muri acum!”

O săptămână mai târziu, când am mers la amvon pentru a aduce Mesajul, fratele Dauch a intrat în clădire, iar mai târziu când am mers în Jeffersonville și am vizitat restaurantul „Blue Boar”, el tocmai a coborât din mașină și a venit spre mine cu mâna întinsă, exact cum îmi arătase Domnul în vedenie. Aceasta s-a întâmplat cu trei sau patru ani în urmă, iar acum el a venit până la Shreveport. A traversat toată noaptea, dar nu cu avionul ci cu mașina, iar astăzi este aici. La mulți ani, de ziua ta, frate Dauch. Acest lucru ți-l transmit toți, din întreaga națiune. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Mai demult, fratele a crezut în trinitate, dar apoi eu l-am botezat într-una din primele adunări la care a participat. Fratele Banks Wood a trebuit să-i împrumute hainele, pentru că după cum vedeți este un om mare. El a coborât în apă și eu l-am botezat în Numele Domnului Isus Hristos, la vârsta de optzeci și cinci sau nouăzeci de ani. Fratele mi-a spus că niciodată nu s-a simțit atât de bine ca acum când a primit această siguranță. Atunci el a primit o naștere unde nu va deveni niciodată bătrân. Acesta este adevărul, în acea Țară măreață. Acum el chiar este în așteptare să vadă venirea Domnului, aceasta poate fi. Dacă totuși va adormi, iar noi suntem vii la timpul acela, el va veni primul. Acesta este adevărul. Din cauza aceasta, nu este cale să pierzi aceasta, frate Dauch. Tu ești exact pe calea cea dreaptă. Rămâi pe ea, fratele meu, Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu îi mulțumesc Domnului pentru un om bun ca el și pentru dăruirea lui în toți acești ani.

În cartea Cronicilor este vorba despre încercarea de a face o slujbă lui Dumnezeu fără să fie voia Lui. Dumnezeu este suveran, iar noi vrem să înțelegem aceasta.

Oamenii de astăzi se întreabă: „De ce nu putem avea o trezire?” Credeți că

Dumnezeu este suveran? Așa spune Biblia.

Nu demult, am discutat cu câțiva frați bapțiști, și ei au zis: „Frate Branham, noi vom putea avea o trezire numai atunci când vom lua Cuvântul, cuvânt cu cuvânt, pagină cu pagină și literă cu literă.”

„Și eu cred pagină cu pagină”, am răspuns, după care am continuat: „Ei au încercat să facă aceasta tot timpul.”

„Dar noi trebuie să aflăm interpretarea greacă a Cuvântului, ce au spus grecii”, a continuat el.

„Eu nu am citit prea mult, dar citind Istoria Bisericii, Conciliul de la Niceea, Conciliul Pre-Niceea, Părinții de la Niceea și așa mai departe, vedem că ei s-au certat acolo cu privire la greacă. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu două mii de ani. Unul a spus: „Aceasta înseamnă aceea”, iar altul a spus: „Aceasta înseamnă aceea, în greacă înseamnă aceasta.”

Este la fel ca limba noastră. Cuvântul „a vedea” se poate înțelege ca „a înțelege”, „a vedea”, „a cunoaște” și multe altele. O vocală schimbă întregul înțeles, ceea ce înseamnă că nu o veți face niciodată în felul acela.

Dumnezeu a scris toate lucrurile cu un scop bine definit, pentru că întregul Cuvânt este inspirat. Isus a spus: *„Te laud, Tată, că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25). Așa cum am spus deja aseară, este o descoperire a Lui, iar cei care o primesc sunt copiii Lui.

„Aceasta nu va lucra, domnule. Nu va veni niciodată o trezire cât timp nu va trimite Dumnezeu una. El este Dumnezeu suveran și poate lua un om fără școală, care poate nu știe nici să-și scrie numele, pe cineva care nu cunoaște nici măcar limba natală bine – de greacă sau ebraică nici nu poate fi vorba – și să trimită trezirea prin el.

Exact aceasta a făcut și în timpul când Petru a predicat în ziua Cincizecimii. El nu putea nici să-și semneze numele, era fără școală și necărturar, dar Dumnezeu face lucruri neînțelese pentru gândirea noastră intelectuală. Aceasta este dovada că lucrarea vine de la El. Dacă Dumnezeu ar fi luat un grup de teologi, demnitari și așa mai departe, ei ar fi spus: „Vedeți, Caiafa cel înțelept are aceasta.” Dar Dumnezeu S-a dus jos, a luat o mână de pescari care nu știau nici să-și scrie

numele, și i-a luat pe ei. Acesta este Dumnezeu. El ia ceva ce este nimic înaintea oamenilor și îl face ceva pentru slava Sa. Dintr-un haos El a făcut un Eden. Da, Acesta este Dumnezeu.

Dacă există cineva care să aibă mecanica pentru o trezire, acela este nobilul nostru frate, Billy Graham. Mecanica este bună, dar ca s-o pui în mișcare este necesară dinamica. Voi puteți construi un automobil, puneți în el scaune frumoase, faceți pistoane frumoase și dovediți prin știință ce poate face, dar dacă nu este acolo dinamica, automobilul vostru este doar o piesă moartă. La fel este trezirea Welsh, una din recentele noastre treziri, apărută înaintea penticostalilor, nimeni nu a știut că a început trezirea, afară de o grămadă de oameni.

...Prietenul nostru Billy Graham, merge într-un loc, adună prezbiterienii, luteranii, penticostalii și pe ceilalți împreună, și ține o adunare de mii de oameni, iar în două săptămâni are treizeci de mii care își predau inimile lui Hristos. Dar dacă mergi înapoi după alte două săptămâni, nu mai găsești niciunul. Vedeți? Aceasta este mecanica.

Dar dacă în harul Său suveran Dumnezeu vorbește unui „nimeni” și Duhul Lui se pogoară într-un oraș, bărbații și femeile lasă toate celelalte lucruri la o parte și strigă și plâng cu mâinile ridicate. Ei devin una în Hristos. Aceasta este o trezire după voia lui Dumnezeu.

Se spune că trezirea din Wales (Anglia de sud), care a avut loc în secolul trecut, a început de la o adunare ținută de câțiva oameni. Dar trezirea s-a extins și vestea despre ea s-a răspândit peste tot, ceea ce a făcut să vină mulți oameni ca s-o vadă.

Într-o zi, la Wales au sosit și niște trimiși ai bisericii, care voiau să cerceteze mecanica trezirii. Când au ajuns acolo cu pălăriile lor mari și cu acele gulere întoarse, au văzut un polițist care trecea pe stradă fluierând și jucându-se cu bastonul. Ei l-au întrebat: „Domnule, poți să-mi spui unde este trezirea Wales?”

„Da, fratele meu”, a răspuns el, „stai chiar în mijlocul ei.”

„Bine, dar...” au comentat ei nedumeriți.

„Trebuie să știți că eu sunt trezirea Welsh, pentru că trezirea Welsh este în mine.”

Aceasta este suveranitatea Lui! Fiecare mădular din mișcare poartă trezirea în

sine. Așa lucrează Dumnezeu și numai El poate să trimită o trezire. Nu să adune mecanica împreună, ci rugăciunea este ca Dumnezeu să ne trimită dinamica.

El descoperă Cuvântul numai celor rânduiți mai dinainte. Când folosesc în public cuvântul „ales dinainte”, nu este înțeles, mai ales atunci când în mulțime sunt ascultători calviniști sau armeni. V-am spus să nu credeți cumva că eu cunosc toate lucrurile, dar conform Scripturii, ei sunt greșiți! Harul este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru mine, iar faptele sunt ceea ce fac eu pentru El. Vedeți? Atunci ați înțeles. El ne-a iubit mai întâi, nu noi pe El. Dacă vă urcați pe fiecare creangă, curând veți constata că ați ajuns la capătul crengii și nu vă mai puteți întoarce. Trebuie să vă ajute cineva. În epistola către Efeseni sunt cuprinse toate aceste lucruri.

Dacă folosesc cuvântul „ales mai dinainte”, să nu credeți că acesta este singurul cuvânt pe care îl cunosc. Este vorba de cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu; El a cunoscut totul dinainte. El a murit ca să îi salveze pe toți, dar prin cunoștința Lui mai dinainte, El a știut cine va fi salvat și cine nu. Înțelegeți? Eu nu știu acest lucru și nici voi, dar El îl știe. De aceea ne luptăm pentru mântuirea noastră cu frică și cutremur.

Dumnezeu Și-a stabilit Cuvântul Lui și îl are în toate epocile. Prin cunoștința Sa mai dinainte, El a stabilit anumite lucruri pentru Biserică și pentru oameni, lucruri sigure pe care El le-a făcut de la început.

Apoi, Evanghelia care a fost predicată la acea epocă este descoperită numai anumitor oameni, în timp ce toți ceilalți trec pe lângă ea și o resping. *„Te laud Tată, că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor”*, care vor să învețe. Aceasta este alegerea dinainte. El nu a făcut-o așa cum credeți voi; nu a spus niciodată: „Pe tine te aleg, iar pe tine, nu!”, ci prin cunoștința Lui mai dinainte a știut ce va decide fiecare.

El este infinit. Credeți că Dumnezeu este infinit? Dacă n-ar fi așa, nu ar putea fi Dumnezeu. Gândiți-vă! Pentru că este infinit, Dumnezeu a cunoscut fiecare purice care va fi vreodată pe pământ. El știa de câte ori va clipi din ochi și cât polen va fi pe fiecare floare; El cunoștea fiecare fir de iarbă care va fi vreodată. Aceasta înseamnă să fii infinit. Noi suntem limitați și neajutorați, de aceea Dumnezeu ne-a comparat cu oile. Noi trebuie să avem un conducător, dar acest conducător nu este un om, ci Duhul Sfânt, Duhul lui Hristos printre noi: *„Peste puțină vreme lumea nu*

Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.”

Trupul Lui fizic a fost ridicat sus la tronul lui Dumnezeu, așa că pe tronul pe care era Duhul, acum este Hristos, Isus. *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* Tronul lui Dumnezeu, al lui Hristos este ridicat în inimile voastre. El stă pe tronul lui Dumnezeu. În Împărăția de o mie de ani, El va sta pe propriul Lui Tron, fiindcă El a jurat că Îl va învia pe acest Om, Fiul Lui, Fiul lui David, ca să șadă pe tronul Său. Prin cunoștința Lui mai dinainte, El descoperă aceste lucruri celor care sunt rânduiți și aleși mai dinainte pentru aceasta. Altfel, nu vor vedea nimic; totul este înaintea lor, dar ei privesc la aceste lucruri și totuși nu le pot vedea.

Câți ați văzut pictura lui Hristos în cer sau pe nori? Vedeți, pictorul acela trebuie că a văzut aceasta, așa că trebuia s-o priviți într-un anumit fel ca să-L vedeți, iar când L-ați văzut o dată, nu mai puteți vedea nimic altceva decât aceasta. De fiecare dată când o priviți, este acolo. Câți ați văzut picturile acelea? Ei bine, sigur o aveți.

Ei bine, aceasta este calea, este Hristos, El Însuși, Evanghelia este Mesajul. Când vedeți Mesajul orei, nu mai puteți vedea nimic altceva decât pe El. Aceasta-i tot. Vedeți, când vedeți Mesajul, toate celelalte sunt duse, nu mai există.

Așa a fost pe timpul lui Noe. Când Noe și gruparea lui au recunoscut Mesajul, nu a mai contat nimic altceva. Când gruparea lui Moise a văzut Mesajul, pentru ei nu a mai contat nimic altceva. Când gruparea lui Ioan a recunoscut timpul în care trăiau, nu a mai contat nimic. Când grupul lui Isus a văzut aceasta, nu a mai contat nimic. Când grupul apostolilor a văzut aceasta, nu a mai contat nimic altceva. Când grupul lui Luther a văzut aceasta, grupul lui Wesley a văzut aceasta, grupul pentecostal a văzut aceasta, nu a mai contat nimic. Ei s-au retras din toate celelalte lucruri. De ce? Pentru că prin alegerea Sa mai dinainte, El stabilise că aceste lucruri trebuiau să se întâmple.

Prin alegerea Sa mai dinainte, El alege o persoană pentru care să rămână în picioare ceea ce scrie în Romani 9, adică libera alegere. Esau și Iacov s-au născut gemeni, din părinți sfinți, dar pentru ca alegerea Lui să rămână în picioare, El a zis: *„Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât.”* El a spus aceasta înainte de nașterea lor. Vedeți? El știe ce este în om; știe de la început ce va fi, de aceea poate împlini totul la timpul potrivit. Noi devenim nervoși și tulburații, dar El nu se tulbură niciodată. În lucrarea Sa totul se desfășoară exact, la ticăitul ceasului.

Chiar și lucrurile acestea: că femeile poartă părul scurt și bărbații au părul lung, trebuie să se întâmple. Eu îi văd, au acele ondulații răsucite în păr și încolăcite aici pe frunte. Ce perversiune! Acesta este rezultatul edenului Satanei. Vedeți? Femeia își taie părul, purtându-l ca bărbatul ei, iar bărbatul își lasă părul să crească lung, ca soția lui odată. Ea poartă îmbrăcămintea lui, iar el ia hainele ei dedesubt. Aici ați ajuns! Ea este masculină și el este feminin. Aceasta este edenul lui Satan, contrar cu ceea ce i-a făcut Dumnezeu la început. Acesta este adevărul.

Dacă nu mă grăbesc să intru în tema propriu-zisă, nu vom ajunge niciodată la subiect. Deci lucrurile și felul în care le împlinește El, se întâmplă după propria Sa alegere, așa cum a fost stabilit de El. Acea este calea cum vrea să le facă.

Aseară, l-am auzit pe fratele Pearry Green, păstorul nostru din Tucson, predicând cum a făcut Dumnezeu lucrurile într-un fel – am uitat care era textul lui – dar a spus: „Aceasta este calea lui Dumnezeu de a face aceasta, așa Îi place Lui.” Ei bine, acesta este adevărul.

Cine dintre noi poate merge să-l spună că este greșit? Cine ar îndrăzni să se ridice înaintea lui Dumnezeu și să spună: „Ești greșit, Doamne! Trebuie să faci cum îmi place mie sau cum a spus doctorul cutare!”? Cine ar fi atât de mărginit în mintea lui, încât să spună așa ceva? Nu, voi nu ați spune așa ceva cu voce tare, dar gândiți așa!

Este așa cum am spus în mesajul meu despre Antihrist: „*Se vor scula Hristoși mincinoși.*” El nu a spus „Isuși mincinoși”. Nimeni nu ar îndrăzni să se numească Isus în sensul de Domn, dar „hristoși mincinoși” înseamnă „unși mincinoși”.

Fiecare din ei crede că are o ungere și spune: „Slavă lui Dumnezeu! Eu pot face aceasta și cealaltă pentru că am primit Duhul Sfânt.” Dar cercetați-l cu Cuvântul și vedeți unde vine cu Mesajul din ceasul acesta.

Și pe timpul lui Isus, ei aveau o ungere, dar nu pe El. Și pe timpul lui Moise au avut o ungere. Chiar și Datan era uns. El spunea: „Să nu crezi că ești singurul sfânt din mijlocul nostru! Dumnezeu are o mulțime! Noi vom începe aici o organizație, un grup de oameni!”

Dar Dumnezeu a zis lui Moise: „Separă-te de ei!” Apoi a deschis pământul și acesta i-a înghițit pe toți. El îl avea pe Moise cu Cuvântul Său original, pe profetul Său. El a lucrat întotdeauna numai în felul acesta și așa va face întotdeauna. El nu-Și

schimbă niciodată planul.

Părerile noastre sunt eronate, alunecoase și greșite, dar planul Lui este corect întotdeauna. Eu nu încerc să-l spun că El este greșit. Indiferent pe cine considerați voi că ar fi cel mai potrivit, nu este de competența voastră s-o faceți; nu sunteți în măsură să spuneți cine este cel mai bine calificat. Dar pentru că nu v-a plăcut de omul trimis de Dumnezeu, ați ajuns cu organizația voastră.

Un frate umplut cu Duhul Sfânt merge într-un oraș, predică Cuvântul și formează un grup frumos. Apoi se ține o conferință la care participă toți frații sfinți și spun: „Credem că ar trebui să-l punem conducător pe micuțul Jones și să facem un tabernacol frumos.” Credeți că este corect așa? Oh, Doamne! Acolo se duc și adunarea este împrăștiată. Vedeți? „Separați-vă!” Dumnezeu face separarea. El este Singurul care face aceasta. Fiecare vrea să facă una sau alta, să-l pună pe unul aici sau acolo jos. Aceasta este părerea omului.

Omul are cheile, dar de fapt Dumnezeu le ține. El a dat cheile apostolilor, sfintei biserici, dar priviți cum le-au folosit ei prima dată. Când Iuda a căzut prin încălcare, ei s-au adunat laolaltă și au aruncat sortul și frații sfinți ... cine poate spune că ei nu erau părinți sfinți? Cine poate spune că nu erau sfinți? Dar au aruncat sortul și acesta a căzut pe Matia. Și ce a făcut el? Nimic. Cel ales era Pavel. Amin. Aceasta a fost alegerea lui Dumnezeu. Unul mic, cu nasul cârlig, iudeu cu temperament înalt.

Vedeți? Alesul nu a fost Matia cu D.D-ul lui, ci Pavel. Dumnezeu l-a ales pe Pavel, iar biserica l-a ales pe Matia. Vedeți? Voi nu aveți niciun drept să spuneți că El este greșit. El știe ce să facă, știe din ce este făcut omul.

Cine din biserică l-ar fi ales pe Pavel? Oh, nu, niciodată. Ei spuneau: „Acesta este omul care ne aruncă pe toți în închisoare!” Dar Dumnezeu a zis: *„Am să-i arăt cât va trebui să sufere din pricina Mea.”* El a știut cât.

Indiferent cine considerăm noi că este cel mai potrivit, Dumnezeu este singurul care știe cu adevărat cine este cel mai potrivit, pentru că El cunoaște inima omului.

Nici o trezire sau alte lucruri nu se vor înfăptui când credem noi că ar trebui să se întâmple. Noi zicem: „Acum a sosit timpul! Slavă lui Dumnezeu!” Eu am observat atent adunările Oamenilor de Afaceri în care se spune mereu: „În scurt timp va veni o trezire! Aleluia!”

Nu vă lăsați amăgiți! Cuvântul spune că „*El a venit deja, dar ei fac cu El ceea ce este scris.*” Totuși, ei cred că va mai veni o trezire. Se va produce? Nu! Ea a avut loc, a trecut deja, s-a terminat! Fiți atenți! Acesta este timpul să ne curățăm lămpile, să ieșim afară, să ne despărțim de orice lucrare a fărădelegii și să intrăm în Trupul tainic al lui Hristos. „*Cei care Îl așteaptă pe Domnul își vor reînnoi puterea.*”

În textul nostru este vorba despre David, regele Israelului. El primise o descoperire conform căreia Chivotul lui Dumnezeu trebuia adus la locul lui. În zilele lui Saul, ei nu s-au interesat de Chivot, pentru că Saul fusese un decăzut, unul care se depărtase de Dumnezeu. În ce îl privește pe David, după ce a primit inspirația, a lucrat în pripă. Fiți atenți, pentru că acesta este un text foarte înșelător dacă nu-l înțelegeți corect. Vreau să spun că vine ceasul în care trebuie să nu mai fim copii la minte, ci bărbați. Pentru aceasta, trebuie să ne hrănim cu hrană tare, nu cu lapte.

David a fost regele Israelului și fusese uns de Samuel la porunca Domnului. Fără nici o îndoială, el a fost regele ales de Dumnezeu, și ca rege a primit o inspirație, o descoperire. Nimeni nu i-a spus nimic, ci a primit o descoperire și a zis: „Voia lui Dumnezeu este să aducem Chivotul la noi, ca să-L putem întreba pe Dumnezeu prin el.” Era un lucru măreț, nu credeți aceasta?

Dar gândiți-vă la un lucru: regele a primit o descoperire în legătură cu o problemă care nu era de domeniul lui și nici de competența lui. David și-a depășit atribuțiile deoarece în țară era un profet al Domnului, și anume, Natan. El era competent și ales să aibă descoperirea. Există ceva să fie vorbit, pentru că El a zis: „*Domnul nu face nimic până nu descoperă aceasta la slujitorii Lui, profeții.*” Dar David era rege și ungerea se odihnea peste el. Este conform Scripturii? El era uns și primise o descoperire adevărată, dar era greșit deoarece profetul aceluși timp era Natan, iar descoperirea nu a venit la Natan, ci la David, și el nici nu l-a consultat pe Natan cu privire la aceasta, ci a mers înainte și a făcut ce a vrut să facă el.

Fiți atenți cu cine s-a consultat David în 1 Cronici 13.1. El a consultat căpeteniile și mai marii poporului, dar ei nu posedau Cuvântul. Totuși el i-a întrebat: „Sunteți de acord? Credeți că este bine să facem lucrul acesta?” Dar nu merge așa! David încerca să facă o slujbă lui Dumnezeu, dar nu el era rânduit să facă aceasta, deoarece Dumnezeu are o cale de a lucra.

Dumnezeu ar fi putut să-i spună și acelui rege bolnav, care avea o ulcerăție, că se va vindeca, dar nu a făcut-o. De ce? Pentru că El avea o cale hotărâtă de a lucra, și anume, prin profetul Său. De aceea, El i-a vorbit profetului Isaia și l-a trimis încă o dată la Ezechia ca să-i transmită Cuvântul Domnului.

Ezechia a vorbit față în față cu Dumnezeu, și desigur, Dumnezeu putea vorbi lui Ezechia, dar el a făcut anumite canale. Înțelegeți aceasta? Dumnezeu are propria Lui cale de-a face lucrurile, trimițând treziri, conversații, vorbiri, sau indiferent ce este aceasta. El are calea Lui de-a face aceasta și noi, un nimeni, nu putem să-i spunem Lui cum să facă. El face aceasta pe calea cum Îi place Lui să facă.

Vedeți? David era inspirat. Vă amintiți ce v-am spus despre ungerea falsă? Amintiți-vă că Duhul Sfânt poate să vină și să ungă o persoană chiar dacă aceasta nu este în voia lui Dumnezeu. Aici aveți dovada pentru aceasta. Vedeți? Noi trebuie să mergem pe calea lui Dumnezeu de-a face aceasta; nu pe căile noastre, ci pe calea lui Dumnezeu de-a face aceasta. David era un rege uns și Duhul lui Dumnezeu se odihnea peste el; era chiar un simbol al lui Isus Hristos, dar cu toate acestea, nu el era canalul lui Dumnezeu.

Biblia spune că el a găsit sprijin în ceea ce voia să facă și a fost aclamat de popor. Căpeteniile peste mii și sute, preoții și teologii erau de părere că lucrarea pe care voia s-o facă era minunată. Aici aveți școala voastră Biblică și orice altceva. Toți credeau că ar fi minunat. Întregul popor era de acord. Preoții și tot poporul erau de părere că ungerea regelui era corectă, dar fiți atenți! Dumnezeu nu a făgăduit niciodată că va descoperi Cuvântul Său pentru acel timp lui David și celorlalți. El avea calea Sa de a descoperi Cuvântul, iar această cale nu erau ei! Amintiți-vă că aceasta era contrar cu Dumnezeu.

Un lucru asemănător s-a întâmplat și în timpul lui Mica, fiul lui Imla, imediat după plecarea lui Ilie. Vă amintiți întâmplarea aceasta? Iuda și Israel erau despărțiți, deoarece în vremea aceea erau două regate diferite. Regele Israelului se numea Ahab, iar regele lui Iuda era Iosafat.

În țara lor, pe care o primiseră de la Dumnezeu, intraseră trupe străine și ocupaseră anumite teritorii, așa încât filistenii și sirienii își hrăneau copiii din pământul care aparținea de drept Israelului. Dumnezeu le dăduse această țară și ei aveau nevoie de pământul ocupat de alții ca să-și hrănească propriile familii.

Ahab l-a rugat pe Iosafat să-i facă o vizită. El i-a zis: „Privește ce fac dușmanii

noștri acolo! Este drept ca noi, poporul lui Dumnezeu, cei cărora le aparține de drept acel pământ, să nu avem parte de el? Dumnezeu ne-a împărțit țara prin robul și profetul Său, Iosua, așa că trebuie să fie a noastră. Nu crezi că ar trebui să ne ridicăm la luptă împotriva lor și să ne recucerim teritoriul pierdut? Dacă îți vei uni forțele cu noi, dacă metodiștii, prezbiterienii, luteranii și toți ceilalți vor veni cu noi, dacă se vor atașa Consiliului ecumenic, vom ocupa totul.” Eu spun și vorbesc într-o pildă acum. „Noi vom merge să luăm aceasta. ”

„Păi, desigur, noi toți suntem una.”

Dar Biblia spune: „*Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiați?*” (Amos 3.3).
Vedeți?

Aici, acest om mare, acest mare penticostal, Iosafat, s-a amestecat cu mulțimea greșită. Și același lucru s-a întâmplat astăzi cu penticostalii noștri. Există și câțiva oameni adevărați acolo, dar s-au amestecat în acea mulțime denominațională. Ieșiți afară din lucrul acela! Totul este blestemat de Dumnezeu!

Fiți atenți! El este acolo și zice: „Da, sună rezonabil. Carele noastre sunt ale tale și aici sunt oamenii noștri; noi toți suntem iudei. Deci este clar că mergem cu voi!” Dar în Iosafat mai exista destulă religie ca să întrebe: „Nu crezi că ar fi bine să-L întrebăm pe Domnul?” Vedeți?

„Da, este o idee bună”, a răspuns Ahab. „Ar fi trebuit să mă gândesc mai repede la aceasta.”

„Există pe aici un om al lui Dumnezeu, un profet?”

„Oh, am patru sute din ei. Este prezent tot consiliul, toată denominațiunea. Ei sunt profeți evrei.”

Gândiți-vă că Biblia spune că ei erau profeți ai lui Israel. Ei nu erau profeți păgâni, ci erau profeți evrei, o școală întreagă, un seminar teologic plin.

Cei doi împărați au zis: „Să vină sus!” apoi și-au îmbrăcat hainele de sărbătoare, ca să întâmpine profeții, și s-au așezat pe tronurile lor. Imediat a pășit în față, Zedechia, un fel de șef regional sau orice era el. El își făcuse două coarne mari și a zis: „Așa vorbește Domnul: Cu coarnele acestea îi vei bate pe sirieni până îi vei nimici!”

„Glorie!” Toți credeau că este minunat!

Priviți cum stătea totul ca pe muchie de cuțit! Amintiți-vă, aceasta va cădea pe una sau pe cealaltă parte. Dar gândiți-vă că Adevărul va cădea de-o parte, iar minciuna de cealaltă. Uneori mai este loc doar cât să intre o lamă de bărbierit: atât este de mică diferența între adevăr și fals. Trebuie să fie fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, nu „aproape” fiecare Cuvânt al Lui, ci fiecare Cuvânt! ...acesta a ajuns astăzi jos, nu la Louisiana, nu la metodiști, nu la penticostali, ci la o epocă ascuțită, în această epocă în care ungera anticristului este atât de perfectă, încât dacă ar putea, i-ar amăgi și pe adevărații aleși. Dacă nu veghează, ei vor cădea pe partea greșită, ca o pană. Vegheați! Aveți grijă. Noi nu mai suntem în epoca penticostală; ea a trecut, este în urma noastră, exact ca epoca luterană. Penticostalii s-au amestecat cu lumea.

Voi vedeți cu toții că acești profeti au profetit. Ei erau bine hrăniți, bine îmbrăcați și toți patru sute spuneau același lucru: „Așa vorbește Domnul: Du-te sus. Domnul este cu tine!”

Iosafat a spus: „Ceea ce spun sună bine, dar nu mai ai tu încă unul?”

„Încă unul? Dar avem o denominațiune întreagă, tot consiliul. De ce am mai avea nevoie de încă unul?” Apoi a continuat: „Într-adevăr, mai există unul, dar nu face parte din consiliu. El este un surghiunit. Este vorba de Mica, fiul lui Imla, pe care îl urăsc. Profeții nu-l primesc în comunitatea lor pentru că este un extremist. Tot ce profetește el, nu încurajează seminarul meu câtuși de puțin (Uh-uh). Și face toate acele lucruri rele. El întotdeauna profetește rău împotriva mea doar ca să fie diferit.

Când l-a auzit ce spune, Iosafat i-a zis lui Ahab: „Să nu vorbească așa împăratul. Eu aș vrea să aud ce are de spus bărbatul acela.”

„Bine, atunci îl vom asculta.”

Astfel, au trimis un om după Mica, în pustie, iar acesta i-a zis: „Vreau să-ți spun ceva, Mica. Vrei să ajungi înapoi în denominațiune? Vrei să ai legătură cu profeții de acolo, trebuie să spui și tu la fel ca episcopul lor, șeful regional. Dacă dorești să te primească înapoi, este timpul să faci aceasta.”

Dar vă puteți imagina ca un profet adevărat, un uns al lui Dumnezeu să încheie

compromisuri asupra unui singur Cuvânt al lui Dumnezeu? Nu! În nici un caz!

Astfel, Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti numai ce-mi va spune El.” Și noi avem nevoie de un fiu al lui Imla! „Viu este Domnul că voi spune numai ce-mi arată El!” Așa este. Ce spune El.

Toți profeții s-au prezentat înaintea poporului, iar Mica a zis: „Dați-mi răgaz o noapte ca să aflu ce va spune Domnul.” În noaptea aceea, Domnul i s-a arătat într-o vedenie și i-a spus ce trebuie să facă.

În dimineața următoare, ei l-au întrebat: „Ce spui, Mica?” Erau prezenți toți. „Ce spui acum? Ne-am adunat cu toții: toți preoții, toți profeții, și regii. Ce ai de spus în fața acestui mare consiliu?”

„Du-te sus,” a răspuns Mica, „dar eu am văzut tot Israelul împrăștiat, ca o turmă fără păstor.”

Ahab i-a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că acest renegat poate profeti numai de rău împotriva mea?”

Cum ar fi putut spune altceva decât ceea ce a spus Dumnezeu? Un profet trebuie să fie gura lui Dumnezeu și nu unul care-și exprimă propriile gânduri. El doar vorbește. El este predat cu totul lui Dumnezeu. Desigur, nu vrea să rănească pe nimeni, dar trebuie să spună ceea ce spune Dumnezeu și nu poate influența ceea ce are de spus. Înțelegeți?

Ahab a zis: „Nu ți-am spus?” Apoi a venit marele Zedechia cu coarnele lui și l-a lovit pe Mica peste față zicând: „Pe ce cale a ieșit Duhul lui Dumnezeu din mine? Vreau să lămurim aceasta mai îndeaproape! Fii atent, Mica, pentru că vreau să-ți spun ceva! Recunoști că sunt un învățător în Scripturi? Recunoști că sunt un uns?” Așa cum zicem noi astăzi: „Și eu am primit botezul cu Duhul Sfânt! Nu vezi că și eu îl am?”

Poate Mica a răspuns: „Eu nu mă îndoiesc de aceasta!”

Ezechia a continuat: „Ascultă! Duhul lui Dumnezeu mi-a spus, și a confirmat aceasta prin cei patru sute de proroci ai mei, că îi vom alunga pe sirieni din țară. Cine ești tu să vii și să ne spui că marele nostru rege urmează să fie ucis?”

„Duhul lui Dumnezeu mi-a descoperit aceasta”, a răspuns Mica.

Lăsați-mă să vă prezint mai pe larg acest lucru ca să puteți înțelege. Poate că Mica a zis: „Aseară am avut o vedenie în care L-am văzut pe Dumnezeu stând pe tronul Său, iar toată oștirea cerului era adunată în jurul Lui. În cer a avut loc un consiliu, iar Domnul a întrebat: „Cine vrea să meargă jos să-l amăgească pe Ahab? Aici sub altar este un profet adevărat. Când a fost pe pământ, El a vorbit Cuvântul Meu adevărat. Numele lui este Ilie. El a profetit prin Cuvântul Meu și a spus: „Pentru că acest Ahab ticălos l-a ucis pe Nabot, câinii îi vor linge sângele!” Noi trebuie să facem aceasta să vină la împlinire, deoarece aceasta a fost deja vorbit, și este „Așa vorbește Domnul!” Aceasta trebuie să vină la împlinire, trebuie să fie acolo. Spuneți-Mi cum îl vom duce la îndeplinire?”

Imediat s-a ridicat un duh din regiunea întunecoasă a celor pierduți și a spus: „Eu sunt un amăgitor. Dacă vă pot fi de folos, voi merge jos să-i amăgesc pe profeții lui!” Ei erau atât de organizați încât se bazau numai pe emoții. „Îi voi amăgi și astfel vor proroci o minciună; apoi voi avea grijă ca Ahab să asculte de acești demnitari și nu de profetul Tău adevărat, care cercetează totul cu Cuvântul Tău și apoi vorbește. El verifică vedeniile și tot ce face cu Cuvântul, iar dacă este cu Cuvântul, nu-l primește. Dacă îi voi amăgi pe toți ceilalți, Ahab are atât de multă încredere în acea mare unire împreună a siguranței lor, și va pleca la luptă. În felul acesta îl voi amăgi și va merge la pieire.”

Dumnezeu a zis: „Poți s-o faci! Ești un amăgitor adevărat! Du-te jos!”

Atunci Zedechia l-a lovit pe Mica peste obraz și i-a zis: „Unde ai fost tu până acum?”

„Vei afla când vei fugi și te vei ascunde în cămăruța ta!”

Zedechia i-a zis lui Ahab: „Mergi sus și întoarce-te în pace!”

Și Ahab a poruncit: „Luați-l pe individul acesta și aruncați-l în închisoare! Puneți-l în butuci și dați-i pâinea și apa întristării! Când mă voi întoarce biruitor, cum au vestit profeții mei, mă voi ocupa și de el!”

Ascultați ultimele cuvinte pe care le-a rostit Mica: „*Dacă te vei întoarce în pace și nevătămat, nu Dumnezeu a vorbit prin mine!*” Amin.

Vedeți, Dumnezeu are calea Lui de-a face lucrurile. Oamenii aceia credeau că fac o lucrare în slujba lui Dumnezeu. Aveți grijă! Emoțiile, entuziasmul și închipuirile nu

sunt suficiente! Trebuie să fie „Așa vorbește Domnul!” ca să fie corect. Noi știm că așa a fost întotdeauna.

Observați! Când David a anunțat acel lucru, totul părea corect. Dar noi am constatat că el a făcut aceasta fără să-l consulte profetul din timpul acela. Poate vă obosec, dar este prea târziu ca să începem altă temă.

Oricine știe că în Amos 3.7, este scrisă făgăduința lui Dumnezeu conform căreia El nu face nimic fără să-Și descopere taina profetului Lui. În timpul epocilor Bisericii, noi am avut reformatori, dar în ultimul capitol din Maleahi, există o făgăduință care spune că în zilele din urmă, înainte de a veni ziua Domnului, se va ridica în țară un profet, deoarece aceasta trebuie să se potrivească cu desenul, vedeți, înainte ca timpul sfârșitului să vină.

Înainte de prima venire a lui Isus, a venit Ioan, adică Ilie din Maleahi 3.1. Așa scrie în Matei 11.10: „*El este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit mesagerul Meu înaintea Mea.”* Maleahi a profetizat și toți teologii cred că în zilele de pe urmă, va veni din nou Duhul lui Ilie. Trebuie să vină, pentru că Dumnezeu folosește acest Duh de cinci ori: Ilie, Elisei, Ioan Botezătorul, apoi pentru biserica neamurilor, și ultima dată pentru iudei, conform Apocalipsa 11. Acesta este harul lui Dumnezeu, credință, Iesus, cinci litere. Nu s-a oprit la patru, ci trebuia să meargă la cinci. Vedeți?

Prin El, Biblia stabilește că timpul în care trăim este asemănător timpului Sodomei și Gomorei. Aici nu este vorba despre omul Ilie, pentru că el a fost un om asemenea nouă (Iacov 5.17), ci de Duhul lui Dumnezeu care era în Ilie. Ilie era doar un om. Noi am avut preinși Ilie, hainele și mantalele lui Ilie, dar Ilie din această zi, este Domnul Isus Hristos. El trebuie să vină conform Luca 17.30. El... Fiul omului trebuie să Se descopere El Însuși printre poporul Lui, nu un om, ci Dumnezeu. Dar lucrarea se va face printr-un profet. El nu a avut niciodată doi profeți majori în același timp. Niciodată! Nu contează câți de mulți există. Nu pot fi două capuri... trebuie să fie un cap. Dumnezeu trebuie să aibă un om sub controlul Lui. Vedeți? Există un Dumnezeu. Deși S-a descoperit ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt, El este Unul singur. Tot așa era El cu Ilie, Duhul lui Ilie. El s-a folosit de acest Duh, care este de fapt același Dumnezeu care veghează în fiecare timp la împlinirea Cuvântului Său.

Dacă observați, David se gândea că avea totul în ordine. El era inspirat. Vedeți

cum poate unge Duhul Sfânt un om? Dar aceasta trebuia să fie în ordinea ungerii. Duhul exterior poate fi uns cu Duhul Sfânt, dar sufletul poate fi negru ca smoala. Neghina crește din aceeași ploaie care aduce la viață și grâul, dar cu toate acestea în interiorul neghinei este viața unei neghine. Pentru că posedă viață, tresaltă, înflorește și face același lucru ca și grâul, dar în interiorul ei rămâne o neghină. Vedeți? Învățătorii falși unși cu Duhul Sfânt se ridică și învață trinitatea și orice altceva, fac tot felul de minuni, la fel ca cei care cred Evanghelia adevărată. Dar aici este vorba despre Cuvânt. De aceasta depinde totul! Înțelegeți ce vreau să spun? Cred că este în ordine dacă învăț aici despre aceste lucruri. În dimineața aceasta sunt la o întâlnire interconfesională care se ține în acest hotel.

Țineți minte ce vă spun! Ascultați cu atenție! David a avut toate emoțiile pe care le are trezirea adevărată. Observați. Ei au țipat, au strigat și au dansat. Ei aveau într-adevăr ceva din ungeria aceea; sigur aveau. Desigur, totul era ca o trezire adevărată, dar observați: Dumnezeu nu era în trezirea lor; Dumnezeu nu era în aceasta! Ei aveau în țară un profet, pe care s-ar fi convenit să-l cunoască. Vedeți? David ar fi trebuit să știe aceasta.

Este la fel ca și astăzi, noi avem toată mecanica, marile denominațiuni, mișcările timpului nostru, dar rezultatele se sting la fel ca atunci.

Rezultatul marilor noastre mișcări, a intențiilor noastre bune, clădirile noastre mari - sute de clădiri și o mulțime de membri și lucruri, totul se sting ca atunci, este un eșec. Eu nu spun aceasta ca să fiu diferit, ci pentru că vreau să fiu sincer în fața lui Dumnezeu. Vedeți? Toate se sting ca un eșec, au aceleași rezultate.

Haideți să vedem ce se întâmplă atunci când Dumnezeu și profeții Lui nu sunt ascultați, iar oamenii se încred în teologi, preoți, denominaționalism, așa cum se întâmplă astăzi. Ascultați cu atenție! Totul intră într-o încurcătură. Adevăratul Duh al lui Dumnezeu vă va călăuzi în Cuvântul Său; nu într-un singur text, ci în tot Cuvântul dat pentru epoca respectivă. Vedeți?

De Rusalii, Duhul i-a călăuzit pe apostoli, mai bine zis pe Petru, direct în Ioel 3. Înțelegeți? În timpul lui Luther i-a condus tot în Cuvânt: „*Cel neprihănit va trăi prin credință.*”

La fel s-a întâmplat în timpul lui Wesley, și la fel în această ultimă mișcare pentecostală. Dar aceasta este o altă epocă. Acum este chemarea afară a Miresei. Nu în urmă cu două mii de ani la Cincizecime sau pocăință sau întoarcere. Duhul

Sfânt a fost în Luther; Duhul Sfânt a fost în Wesley. Acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu uns. Duhul Sfânt a venit din nou la începutul secolului, când a început restituirea darurilor. Ei s-au cercetat și s-au predat pe ei înșiși lui Dumnezeu, iar Duhul Sfânt a vorbit în limbi prin ei. Și-au pus mâinile peste bolnavi și aceștia s-au însănătoșit, au dansat în Duhul. Vedeți? Aceasta era epoca reformei, aducerea bisericii înapoi în ordine. Și ultima ordine a bisericii era așezarea darurilor în biserică. Luther a așezat neprihănirea, Wesley a așezat sfințirea, iar pentecostalii au așezat darurile. Dar ce au făcut ei? Aceeași greșală, așa cum arată natura în pleava grâului, ei s-au organizat, ceea ce este împotriva lui Dumnezeu, contrar lui Dumnezeu.

Noi aflăm că atunci când s-a adunat această pleavă, a venit împreună, ei au format propria lor părere. Ce au făcut ei când a venit afară din Adunările lui Dumnezeu, „noul izvor”, cum l-au numit ei? Nu au putut primi aceasta. Când a venit botezul în Numele lui Isus Hristos, un adevăr descoperit în timpul nostru, ei erau deja în Consiliul Mondial. Oamenii preluaseră deja lucrarea, iar Duhul i-a părăsit. Așa este. Domnul a mers însă mai departe. Eu am discutat cu unii din cei mai buni conducători ai noștri și ei au zis: „Ce să facem acum?” Ei știu că acesta este adevărul. Dacă nu-și dau seama că acesta este adevărul biblic, înseamnă că sunt orbi spiritual și ignoranți față de Biblie. Nu spun aceasta din răutate, ci cu frică de Dumnezeu. Nu există nici un text biblic în care să fi fost folosită la botez formula biblică: „...în Numele Tatălui, Fiului și Sfântului Duh.” Aceasta s-a practicat numai de la marele Conciliu (de la Niceea) înapoi, mai exact, de la înființarea Bisericii Catolice. Chiar catehismul lor mărturisește aceasta. Dar ea este o dogmă catolică, nu o învățătură biblică. Voi metodiștii, aveți propriul catehism, ceea ce ați preluat treptat de la ei. Dacă mergem la pentecostali și le descoperim dogmele, vedem că și ei țin la lucrurile acelea vechi.

Acum este timpul chemării afară a Miresei; este timpul când au fost deschise cele șapte Peciți. Toate lucrurile pe care le-au lăsat reformatorii, au trebuit să fie deschise acum. Dar numai Maleahi 4 putea face aceasta, pentru că este unul singur care poate să ia descoperirea drept de la Dumnezeu. Așa este. Descoperirea nu este primită de un grup; niciodată nu a fost așa. Un Om. Dumnezeu a făgăduit aceasta în umbrele venirii pentru Mireasă, un Eliezer. Înțelegeți?

Vedeți, preoții, slujitorii și așa mai departe, au avut propria lor inspirație pentru că erau unși. Și David era uns. Așa spune Biblia. Dar el a folosit o metodă greșită și a mers pe o cale greșită. El și-a canalizat ungera pe partea greșită, adică spre

popor și ceea ce au gândit ei, spre conducătorii militari și ceea ce au gândit ei, în loc să o canalizeze spre canalul sfânt al lui Dumnezeu, pentru a afla ce zice „Așa vorbește Domnul” din Cuvântul Său. David ar fi putut să-l întrebe pe Natan: „Este timpul pentru aceasta? Este momentul potrivit? Aceasta este voia lui Dumnezeu?”

Apoi, dacă el este un profet adevărat al lui Dumnezeu, va merge mai întâi înaintea lui Dumnezeu și va zice: „Tată, ce este aceasta?”, așa cum a făcut mai târziu Natan pentru David.

De unde a știut David mai târziu cum să procedeze cu Chivotul Domnului? Nu l-a întrebat el pe Natan? Nu l-a corectat profetul pe David?

David a zis: „Este drept ca eu să trăiesc într-o casă de cedru și Chivotul Dumnezeului meu să stea sub corturi acolo afară?” Priviți la Natan, el i-a zis: „David, fă tot ce ai pe inimă, căci Dumnezeu este cu tine. Tu ești un vas uns al lui Dumnezeu.” Adevărul este că Natan s-a grăbit să răspundă. Prin aceasta a făcut o greșală, iar datoria lui Dumnezeu s-a limitat la profetul Său, de aceea i s-a arătat în aceeași noapte și i-a spus: „*Du-te și spune-i robului Meu David.*” Eu admir curajul lui și îl iubesc pentru aceasta, deoarece este un om după inima Mea. Știu că a venit vremea ca Chivotul să primească o locuință, dar nu este acum momentul potrivit. Fiul lui va face acest lucru, nu el.”

Apoi Natan s-a dus la David cu „Așa vorbește Domnul”: „David, descoperirea aceasta mare pe care ai avut-o, este la fel de mare ca cea cu aducerea Chivotului. Să nu faci așa ceva! Nici să nu te mai gândești la aceasta, pentru că Dumnezeu a spus că fiul tău va face aceasta!” Vedeți? Iată-vă.

Aici este problema! David era uns pentru a pronunța ceva. El putea să vadă unele lucruri, ca Avraam care a căutat Cetatea viitoare aici pe pământ. Voi știți că el a căutat cetatea lui Dumnezeu, pentru că odată va trăi acolo. Acesta este motivul pentru care a umblat din loc în loc și l-a căutat. Cetatea căutată de Avraam era chiar în locul unde se afla, doar că era deasupra lui; de acolo se va coborî în Mileniu și Avraam va trăi în Ea. Dar, fiind un profet, el era uns și inspirat. Avraam știa că acolo undeva era o Cetate și privea după ea, dar vedeți toată descoperirea despre aceasta, era ascunsă de el deoarece nu era pentru epoca lor... Abia Ioan a văzut Cetatea coborând din cer de la Dumnezeu.

Vedeți, totul trebuie să fie în sezonul lui. Voi semănați grâul primăvara sau toamna, și-l recoltați vara. Vedeți? Mai întâi apare un fir, apoi tulpina și pleava, și

abia la sfârșit vine bobul de grâu. Trebuie să fie anotimpul potrivit pentru seceriș, deoarece în natură totul se desfășoară într-o armonie deplină. Natura a fost creată de Duhul lui Dumnezeu, și Dumnezeu și întreaga natură sunt în armonie.

Toate lucrurile care s-au pus în Templu, au fost un tablou copiat din cer. Dacă vedeți undeva un pom care se luptă să supraviețuiască, înseamnă că există un pom care nu moare. Dacă vedeți un om zbatându-se pentru viață, înseamnă că îl așteaptă un cort care nu moare. Pavel spune că *„atunci când această casă pământească se va desface, avem deja alta care ne așteaptă.”*

Bunul Tată ceresc, mi-a permis să pășesc într-o zi în spatele cortinei și am văzut aceasta. Câți din voi au auzit relatarea când am povestit-o? Eu am privit peste cortina timpului. Totul era atât de real ca acum când vă predic. Acolo stăteau ei, sufletele de sub altar strigând: „Cât mai este?” Înseamnă că nu este un mit, ci sunt oameni care au inteligență. „Cât mai durează, Doamne?” Noi bătrânii simțim bine aceasta, mai ales fratele Bill Dauch care are nouăzeci și trei de ani. Ceva din el tânjește să fie din nou un bărbat tânăr. Cred că ați da orice să fiți din nou tineri. Dincolo așa va fi: eu, fratele Jack, fratele Gerholtzer și voi toți, mergem înapoi, în acea maturitate tânără. De ce vreți să fiți tineri? Ca să fugiți din nou în jur? Nu, domnule! Pentru că atunci vom avea timp suficient să-L proslăvim pe Dumnezeul nostru pe care Îl iubim.

Fraților dragi, în dimineața aceasta eu am un mesaj: Dincolo de râu, există o Țară numită „Strălucirea fără sfârșit!” Acolo Îl vom proslăvi prin toate epocile veșniciei. De ce simțim aceasta? Pentru că Adâncul cheamă adâncul. Cât timp auzim adâncul cu o chemare, trebuie să fie un adânc să răspundă la acea chemare sau acolo nu va fi nici o chemare. Înainte să existe o creație, a trebuit să existe un Creator care a creat creația. Aceasta este dovada că El există.

Toți preoții aceia erau afară din linie. Ungerea primită era în ordine, nu era nimic greșit cu ea. Același lucru este valabil și pentru voi, penticostalii, dar priviți în ce canal v-ați mișcat acum! Ziua s-a schimbat de la Cincizecime, noi suntem într-o altă epocă. Poate că David ar fi fost corect dacă în țară n-ar fi fost un profet. Așa este. Dar acolo era Natan, adevărat, însărcinat și legitimat de Dumnezeu că era un profet.

Fiți atenți! Pentru noi, Chivotul în Biblie este întotdeauna un model al Cuvântului, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu era în Chivot. Priviți cum au umblat ei cu

Chivotul, cum l-au adus sus. Ei nu l-au transportat așa cum a poruncit Dumnezeu la început. Dumnezeu stabilise în Lege cum trebuia purtat Chivotul și de către cine, dar ce a făcut David sub ungerea lui?

Frații mei, să nu pierdeți aceasta. Să nu uitați nici voi, surorilor, care vreți să fiți predicatori! Indiferent cât de unse sunteți, voi trebuie să veniți în poziția pregătită a lui Dumnezeu! Ungerea lui David era în ordine, dar a călcat linia de graniță din pricina entuziasmului. Ce a făcut el? A pășit peste linia de graniță. El a pus Chivotul Domnului într-un car nou, în loc să fie purtat deasupra inimilor leviților sfinți. Vedeți? Chivotul trebuia purtat pe umerii leviților, deasupra inimii. Cuvântul nu este în minte, ci în inimă; nu într-un car nou. Ce era aceasta? Ceea ce a făcut David acolo a reprezentat ceva nou. Vorbește de fiecare denominațiune care va fi vreodată acolo. Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie purtat de oameni care vor să fie ceva; Cuvântul nu trebuie purtat de șefi regionali, de episcopi și așa mai departe. Acesta este botezul Duhului Sfânt în inima unui om, nu într-o mișcare eclesiastică. Duhul Sfânt este comoara dragostei lui Dumnezeu în inima bărbatului și a femeii ca să se supună. Înțelegeți?

Chivotul era purtat pe umerii slujitorilor Săi, iar slujitorii Lui erau leviții. Ei ridicau Chivotul pe umărul stâng și astfel îl purtau chiar deasupra inimii. Ei aveau sarcina Cuvântului pe inima lor. Amin. Acum, voi aveți povara denominațiunii voastre pe inima voastră, sarcina adunării voastre, să mergeți să clădiți aceasta, să faceți aceea, sau să faceți altceva, în loc să purtați sarcina Cuvântului Domnului, până când oamenii vor vedea numai Cuvântul lui Dumnezeu și nimic altceva. Acum aveți totul într-un car nou. Vedeți? Ei îl poartă sus în Conciliul ecumenic. Nu vreau să vă critic! Dumnezeu să mă ajute să vă spun numai adevărul.

Sub influența dogmelor și a consiliilor ecumenice, Cuvântul adevărat pentru epoca respectivă a fost ignorat pentru că oamenii aveau o mulțime de emoții. David era un împărat uns, dar Dumnezeu nu își descoperă niciodată Cuvântul la împărați. Poate zici: „Eu sunt un slujitor uns!” Atunci rămâi un slujitor și nu încerca să fii un profet. Vedeți? Dacă ești un evanghelist, rămâi evanghelist!

Gândiți-vă ce a pățit tânărul împărat Ozia, care a trăit în zilele prorocului Isaia. Ozia era un om mare, un rege uns. Dumnezeu l-a binecuvântat și era fericit. Eu am mai predicat o dată despre aceasta. Într-o zi, el a ajuns atât de încrezut, încât a crezut că poate lua slujba unui preot, așa că a intrat în Templu și s-a prezentat înaintea Domnului... Preoții i-au spus: „Nu face aceasta, Ozia!”, dar el era prea

Încrezut ca să-i asculte. Profetul nu putea să-i spună nimic. Preoții cunoșteau bine rânduiala și o respectau. Ei i-au spus: „Nu intra, Ozia! Nu ai nici un drept să faci aceasta.”

Dar el nu i-a luat în seamă și s-a apropiat de altar cu foc, ca să aducă jertfa. Prin aceasta, a preluat slujba unui preot, dar el era un împărat uns, nu un preot. Preoții au încercat să-l facă atent, să-l avertizeze: „Ești un împărat renumit! Ești un uns! Dumnezeu ne-a binecuvântat prin tine, dar ești împărat, nu preot!”

Voi păstorii, nu ar trebui să-i spuneți niciodată unui profet ce să facă, și nici voi evangheliștilor, unui păstor! Fiecare are slujba sa, dacă aceasta este identificată perfect.

Astfel, Ozia a intrat cu focul , și a fost lovit jos cu lepră și a murit.

Aici vedem cum regele David a încercat să facă același lucru. El s-a îngâmfat și a spus: „Ei bine, este frumos, trebuie să merg. Priviți, mulțimile de oameni. Ce zici, căpitane, tu ai zece mii?”

„Slavă lui Dumnezeu, David,” a răspuns el, „eu simt Duhul.” Da, așa este. El a simțit aceasta. „Ce zici, David? Îl simți și tu?”

„Slavă lui Dumnezeu! El a venit peste mine. Să verificăm aceasta și să vedem dacă-i corect. Să vedem. Cui i-a aparținut Chivotul?”

„Numai nouă! El trebuie adus în mijlocul nostru!”

„Pe cine ar trebui să consultăm? Sigur, Chivotul.” Era același lucru ca în cazul lui Ahab care dorea să recupereze o parte din țara ocupată de filistenii. Așa este. Ei ziceau: „Totul este al nostru și ne aparține de drept. Eu simt ungera!”

Căpeteniile peste o sută și poporul strigau, săreau și jucau în sus și-n jos. „Slavă lui Dumnezeu!”

Ei aveau Duhul, dar cum credeți că privea Tatăl această lucrare? „Eu l-am trimis pe Natan, profetul Meu. David știe aceasta, dar acum este atât de entuziasmat, încât a pășit peste linia graniță și s-a dus să facă aceasta.”

Observați, Planul original al lui Dumnezeu era ca Chivotul să fie purtat pe umeri. Există cinci condiții obligatorii care trebuie respectate. Vreau să vi le notați, pentru

că văd că unii își iau notițe. Este deja zece și douăzeci. Mă voi grăbi ca să termin până la ora unsprezece, dacă este posibil.

Nu contează cât este un om de sincer sau de uns pentru a face o slujbă lui Dumnezeu; indiferent dacă este baptist, penticostal, prezbiterian, episcop sau orice ar fi, păstor sau diacon, evanghelist, profet, există cinci condiții care trebuie îndeplinite. Nu contează cât de mare este ungerea lui, cât pare de bun, cât de mult strigă oamenii, cât bat din palme, sau oricât de puternic ar lucra Duhul, există o necesitate, o condiție primordială pentru o slujbă spre slava Lui.

Fraților, în timp ce v-ați pregătit hârtia, puteți înțelege acum de ce? Vă amintiți că ei v-au învățat că eu nu cred în vorbirea în limbi. Eu cred în vorbirea în limbi, dar voi puteți vorbi în limbi și cu toate acestea să nu aveți Duhul Sfânt. În 1 Corintei 13 scrie: *„Dacă aș vorbi în limbi omenеști și îngerești, totuși nu sunt nimic.”* Vedeți? Această ungere a Duhului Sfânt, nu are nimic a face cu sufletul din interiorul vostru. Voi puteți să vorbiți în limbi și cu toate acestea să tăgăduiți Cuvântul. Eu am văzut cum s-a făcut aceasta, și cred că și voi.

Vedeți? O femeie poate să predice Evanghelia... Ele pot face de toate... își taie părul și încă strigă, vorbesc în limbi și orice altceva. Acesta este adevărul. Voi trebuie să vă aliniați sus cu adevărul Cuvântului.

Observați. Nu contează cât de sincer poate fi un om, nu contează cât de măreț l-a folosit Dumnezeu, nu contează ce este el, lucrul despre care vorbește trebuie să fie actual cu Biblia. Dacă cineva spune: „Ei bine, Moise acolo în urmă...” Eu știu ce a făcut Moise, dar ceea ce a făcut el atunci nu este ce face Dumnezeu astăzi. „Ei bine, cu treizeci de ani în urmă, Luther a spus...” Acest lucru poate fi minunat, dar nu este ceea ce face El astăzi. „Ei bine, cu patruzeci de ani în urmă a venit Cincizecimea.” Dar nu aceasta face El astăzi. Înțelegeți?

Lucrarea trebuie să fie actuală, conform Scripturii; trebuie să fi sosit timpul pentru lucrarea respectivă și trebuie să fie așa cum a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Voi ziceți: „Slavă lui Dumnezeu! Duhul Sfânt a venit peste mine, cum s-a întâmplat de Rusalii. Aleluia!” Dar aceasta poate fi diferit astăzi. El a venit și peste David, nu-i așa? Desigur! El l-a uns și pe Ozia, dar ceea ce a făcut el a fost greșit. Vedeți? Voi trebuie să pătrundeți mai adânc decât atât. Nu vă simțiți jigniți, ci fiți respectuoși!

Observați. Aceasta trebuie să vină la omul ales de Dumnezeu, nu de o

denominațiune, nu prin alegerea poporului, ci conform alegerii lui Dumnezeu. Când este vorba de un Mesaj de la Dumnezeu, de o descoperire măreață de la Dumnezeu, acesta trebuie să vină la profetul Lui. Textul biblic pentru aceasta este scris în Amos 3.7. Vedeți? Așa trebuie să fie.

Există cinci lucruri, cinci condiții necesare.

-Vestirea trebuie să se încadreze în timpul potrivit.

-Trebuie la timpul lui Dumnezeu care a vestit aceasta. Trebuie să fie în sezonul timpului lui Dumnezeu. Înțelegeți?

- Trebuie să fie alegerea lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu are nevoie de niciunul din noi ca să interpreteze Cuvântul Lui.

-Dumnezeu este propriul Lui Interpret. El nu are nevoie de seminarele noastre, nu are nevoie de înțelepciunea noastră, aceasta este un nonsens. Vedeți?

Eva a primit înțelepciune de la cel rău și și a pierdut interpretarea corectă.

Voi ziceți: „Oh, băiete, tipul acela este un om deștept!” Ei bine, aceasta nu înseamnă absolut nimic. Sigur. Ahab era un bărbat deștept, Belșatar era un om deștept, dar Satan era cel mai viclean, crud și subtil. Niciunul din voi nu puteți să vă împotriviți lui, niciunul.

Eu nu depind de nicio înțelepciune, ci depind numai de Dumnezeu. Vedeți? Cine este Dumnezeu? El este Cuvântul. Și atunci cum își interpretează Dumnezeu propriul Lui Cuvânt? Fiți atenți să nu pierdeți aceasta. Cum își interpretează Dumnezeu propriul Său Cuvânt? Împlinindu-L, dar nu doar Unul de aici, ci tot Cuvântul pentru acel timp.

Nu scrie că Noe a mers afară și a predicat sub inspirație, ci a construit o arcă, a pus uși și a fixat calea aceasta și calea aceea. Ce s-ar fi întâmplat dacă Noe ar fi pus ușa în locul geamului? Dar dacă ar fi pus ferestrele la bază și ușa în vârf? Vedeți? Corabia trebuia construită pentru un timp bine precizat, pentru ceea ce urma să fie folosită. Aceasta trebuie să fie în acea cale și trebuie să vină prin inspirație.

Odată, am auzit pe cineva spunând: „Am auzit că omul acesta se roagă pentru

bolnavi. Găsesc că acesta este un lucru bun. În ce privește slujba lui de profet, cred că este un profet al lui Dumnezeu, dar ca învățător face parte din „Numai Isus!” Cum ați numi o astfel de persoană? Omul acela nu știa despre ce vorbește.

Cuvântul „profet” înseamnă „un descoperitor al Cuvântului lui Dumnezeu.” Interpretarea, înțelesul cu privire la Cuvântul scris, vine numai la profet. De aceea, noi suntem astăzi în nevoie după această persoană mare care va fi trimisă cu Duhul profetului Ilie. El ne va aduce descoperirea lui Dumnezeu și ne va arăta că acesta este timpul potrivit, ziua și ceasul în care Dumnezeu a făgăduit că o va împlini. Dar gândiți-vă că ei vor vorbi împotriva lui. Așa a fost întotdeauna și așa va fi. Ei vor căuta să-l respingă încet, încet așa cum pleava va împinge... la început va fi acceptat, deoarece pleava ține grâul numai până când acesta este în stare să vină înainte la soare. Penticostalii vor apăra Mesajul, dându-i o ușă deschisă până când aceasta se răspândește, apoi pleava va fi trasă la o parte și grâul va sta în Prezența Soarelui, vedeți, ca să se maturizeze.

Să nu uitați că acolo nu va fi nicio denominațiune. Fratele Jack și mulți dintre voi sunteți istorici. În trecut nu a existat nicio trezire care să țină mai mult de trei ani. Apoi au făcut o denominațiune în ea. Este adevărat? Această ultimă mișcare model a lui Dumnezeu, din aceste zile din urmă, are deja douăzeci de ani și este la un milion de mile depărtare de a deveni o denominațiune, îndepărtându-se tot mai mult de ele.

Pleava se retrage din pricina nemulțumirii. Nu mai există colaborare, nu mai este nimic comun. Vedeți? Cu cât soarele este mai puternic, ea se retrage și mai mult. Nu mai poate exista nici o colaborare pentru că a apărut bobul de grâu. Noi trebuie să stăm în prezența Fiului ca să ne maturizăm, pentru că încă suntem necopti și verzi. Ne lipsește încă sinceritatea, sfințenia și toate celelalte lucruri pe care ar trebui să le avem în mijlocul nostru, pentru a cunoaște Duhul Dumnezeului celui viu care Se mișcă în Cuvântul Său și ne arată lucruri minunate.

Dar între timp se ridică și imitatorii falși. De ce? Ca să amăgească. Biblia spune că ei o vor face. *După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc în zilele din urmă adevărului.* Vedeți? Ei sunt la fel, au venit în față imitând lucrarea exact. Vedeți? Priviți învățătura Bibliei. Priviți Mesajul care urmează semnele. Avem tot mesajul vechi din organizație în mijlocul nostru? Dacă da, uitați-l!

Dumnezeu a trimis semne și minuni ca să atragă atenția poporului Său. Același lucru s-a întâmplat când a vindecat Isus bolnavii și așa mai departe, și la fel au făcut profetii. Atunci ei s-au gândit: „Glorie! Când va veni El, va fi fariseu, va fi saduceu.”

Dar El le-a zis: *„Voi sunteți o generație de șerpi și vipere! Sunteți de la tatăl vostru, de la diavolul și faceți lucrările lui!”* *„Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți sângele Lui, nu aveți Viața în voi.”* El nu a dat nici o explicație cu privire la aceasta; nu trebuia s-o facă. Aleluia! Explicația urma să vină în alt timp. Isus a spus numai ceea ce trebuia să spună: „Eu fac numai ce-I place Tatălui Meu, și aceasta este să țin Cuvântul Lui. Dacă nu fac aceasta, și dacă Viața și lucrările Mele nu corespund cu Cuvântul, să nu Mă credeți! Atunci Eu nu sunt El. Dar dacă fac lucrările Lui, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea.”

Respectați aceste condiții care trebuie să fie împlinite.

Fiți atenți! Dumnezeu nu le descoperise încă lucrarea respectivă în forma și modul stabilit mai dinainte. El trebuia s-o descopere prin inspirație și aceasta a fost canalizată pe un canal greșit. Vedeți? Inspirația poate fi în ordine, dar dacă este într-un canal greșit, va fi canalizată greșit. Luați de exemplu o pușcă și trageți cu ea la țintă. Glonțul își face calea lui drept până la țintă, dar o suflare de vânt îl poate devia. Dacă rulați cu mașina cu o viteză de șaiszeci, șaptezeci de mile pe oră și vine un vânt puternic, veți reuși să redresați roțile înapoi și rulați în continuare corect. Dar la un glonț nu merge; nu mai puteți face nimic ca să-l readuceți pe traiectoria corectă și va trece pe lângă țintă. Vedeți? El trebuie să rămână pe canalul lui original.

Exact așa trebuie să meargă Cuvântul lui Dumnezeu în canalul Lui original. Niciun vânt nu îi poate deraia, nici o organizație nu îi poate duce în eroare și nici o prigoană nu îi poate scoate de pe traiectorie. Glonțul se îndreaptă spre țintă și o va lovi precis. Când punctul va fi lovit, Dumnezeu va confirma lucrarea: „O lovitură în plin!” Ceea ce a spus Dumnezeu se va împlini exact. Acest „Așa vorbește Domnul” este scris aici în Scriptură și se va împlini negreșit. Acesta este adevărul. Acolo sunteți.

Acum, Dumnezeu nu a descoperit aceasta în calea Lui pregătită. Ei nu au lucrat în conformitate cu Cuvântul Său și nici la timpul potrivit, exact cum se întâmplă și

astăzi. Dacă oamenii încearcă să-l facă o slujbă în afara căii stabilite de El, provoacă întotdeauna numai încurcături, indiferent cât sunt de sinceri. Așa s-a întâmplat și cu Balaam, care credea că face o lucrare pentru Dumnezeu.

Credeți că Dumnezeu minte? Își schimbă Dumnezeu gândirea? Oamenii procedează și astăzi exact ca în trecut. Deși El a spus că femeile nu au voie să-și taie părul, ele spun: „Putem să-l tăiem pentru că doctorul Cutare și Cutare a spus că putem. Fratele Cutare și Cutare a spus că voi sunteți înguști la minte.” Uh, uh! Vedeti?

Dumnezeu nu-și schimbă hotărârea!

Credeți că Balaam era un profet? Biblia spune că era. Voi credeți că era un profet? Amintiți-vă că Balac l-a chemat și i-a zis: „Du-te acolo și blestemă poporul acesta care se răspândește pe tot pământul. Ei nu sunt o denominațiune, nici o națiune. Sunt doar o mulțime împrăștiată, dar noi suntem demnitarii țării. Du-te și blestemă poporul acela, căci te voi plăti dacă faci aceasta!”

Balaam făcea exact ceea ce trebuia să facă un profet. El a zis: „Nu voi merge, dar rămâneți aici peste noapte, ca să văd ce-mi va spune Domnul!”

Astfel, s-a dus în rugăciune și a zis: „Doamne, afară sunt niște oameni care vor să merg cu ei ca să blestem un alt popor. Ce vrei Tu să fac cu privire la aceasta?”

Și Dumnezeu i-a zis: „Să nu te duci, pentru că acela este poporul Meu!”

Balaam a ieșit la acei trimiși și le-a zis: „Întoarceți-vă singuri! Eu nu pot merge cu voi pentru că Dumnezeu mi-a spus să nu fac aceasta!” Acesta a fost Cuvântul original spus de Dumnezeu: „Să nu te duci!”

Trimișii s-au întors la Balac și i-au zis: „Episcopul tău nu a vrut să asculte!”

Și Balac a răspuns: „Vă spun eu ce trebuie să facem! Îi vom da mai mulți bani! În felul acesta îl vom convinge să vină. Poate îl fac și conducător peste mai multe biserici sau îi dau o sarcină mai mare. Poate îl voi face episcop. Deocamdată știți ce voi face? Voi nu sunteți destul de pregătiți în materie de convingere, așa că am să trimit alți bărbați, mai școlarizați, adică sus puși.”

Ei au mers la Balaam și i-au zis: „Te salutăm, doctor Balaam și aducem cu noi și salutul împăratului.”

„Bună dimineața, fraților!” Vedeți?

„Doctor Balaam...” Și oh, vocabularul, au început să vorbească foarte frumos cu el: „Împăratul ne-a rugat să-ți transmitem că te va avansa. Te va onora în mod deosebit. Știi că la început ți-a oferit o anumită sumă de bani dacă vei accepta însărcinarea, dar acum îți transmite că va tripla suma dacă îl vei asculta.” Atunci Balaam a început să aibă mâncărimi de mâini. El avea idei aiurite și și-a schimbat gândirea.

Gândiți-vă numai! El a fost uns și vorbea cu Dumnezeu. Dar ce a făcut? A încercat să Îl devieze pe Dumnezeu de la Planul Său original. Exact așa au făcut și pentecostalii pentru a deveni populari și apreciați. Da, voi unitarienii, voi trinitarienii, v-ați organizat numai ca să fiți populari și să vă deosebiți de ceilalți, dar aceasta v-a adus moartea. Sunteți morți și nu vă veți mai ridica niciodată. Da, domnule. Vedeți, ar fi trebuit să rămâneți cu originalul lui Dumnezeu. El v-a tras afară din adunarea aceea ca să vă facă un popor, dar voi v-ați organizat și v-ați întors la vechea vărsătură din care ați ieșit, în murdăria din care ați fost scoși: *„ca un câine care se întoarce la vărsătura lui și ca un porc la mocirla lui...”* Îmi pare rău că am spus aceasta, dar așa este scris. Poate trebuia să formulez altfel, dar vreau să vă spun adevărul chiar dacă nu sună frumos. Știți... vărsătură. „Așa cum se întoarce un câine la vărsătura lui.”

Adunările lui Dumnezeu, Conciliul General, a organizat pentecostalii și i-a adus în aceea, astfel încât să nu poată primi descoperirea, dar nu știți voi, unitarieni, că ați făcut același lucru? Cum puteți voi să primiți un Mesaj despre Sămânța Șarpelui, siguranța veșnică și aceste celelalte lucruri care au venit înainte? Voi sunteți atât de organizați încât nici nu mai vreți să lăsați aceasta la ușa voastră, la fel cum a făcut Balaam. Dar Dumnezeu nu-și schimbă hotărârea.

Balaam a intrat în casă și a zis: „Doamne, privește la sărmanul de mine! Acum am posibilitatea să devin cineva. Știi că sunt un nimeni, dar am o oportunitate să fiu cineva. Ce zici de aceasta, Doamne?” El n-ar fi trebuit să spună niciodată așa ceva, pentru că știa exact ce i-a spus Dumnezeu să facă. Așa faceți fiecare din voi care sunteți botezați în Numele „Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”; voi știți și ce învățătură biblică a fost rânduită pentru timpul acesta și ce aveți de făcut: adică să o acceptați, deoarece ați văzut clar că Dumnezeu a legitimat-o ca adevărată. Ați văzut că Acesta este Dumnezeu care Își interpretează propriul Cuvânt. Veți face voi aceasta? Nu, organizația voastră nu vă lasă să faceți aceasta.

În dimineața aceasta sunt ascultat de mulți predicatori din Tucson. Frate Gilmore, eu nu am nimic împotriva ta. Fratele Brock are o clădire nou-nouță. Eu am fost de multe ori la Tucson, dar nu m-ați chemat niciodată și nici nu m-ați lăsat să intru în bisericile voastre. Desigur, voi nu puteți face aceasta și să rămâneți ceea ce sunteți. Nu puteți primi descoperirea pentru că sunteți fiii organizației.

Și ascultați, ca Uza care a fost ucis, deoarece era sub acea inspirație falsă, așa sunt mulți creștini adevărați care își pierd experiența înapoi în acele vechi denominațiuni moarte, deoarece ei își pun mâna pe Chivot când nu sunt chemați să facă aceasta.

Acum este treaba voastră dacă credeți sau nu, aceasta depinde de voi. Judecătorul vostru este Dumnezeu. Dumnezeu nu și-a luat niciodată Cuvântul înapoi, și va spune întotdeauna numai ceea ce a spus prima dată.

El i-a spus lui Balaam: „Nu te duce!” dar Balaam s-a dus încă o dată și a zis: „Să mă duc, Doamne?”

Și priviți, Dumnezeu a zis: „Du-te înainte!” El i-a dat permisiunea să meargă. Aceasta era o voie îngăduită a lui Dumnezeu, dar nu era voia originală a lui Dumnezeu. Voi știți în ce încurcătură a ajuns Balaam din cauză că s-a dus.

Dacă un om încearcă să facă o lucrare care nu este fundamentată pe Cuvântul lui Dumnezeu, totul este zidit pe nisip și se va surpa, se va prăbuși. Aceasta va muri la fel de sigur ca orice, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este o creștere a Trupului Miresei. Nu totul este picioare, mâini sau coapse. Aceste lucruri vin la timpul potrivit.

Voi, penticostalii, v-ați oprit, de aceea nu puteți primi noua descoperire. Ați rămas pe loc și muriți. Mișcați-vă înainte! Dumnezeu merge mai departe; El nu își schimbă niciodată prima hotărâre. Dumnezeu nu-și schimbă hotărârea. În cel mai bun caz, vă permite să mergeți în voia Lui îngăduită. „Dumnezeu este un Dumnezeu bun,” cum spune Oral Roberts, dar „El este de asemenea un Dumnezeu înspăimântător.”

Când spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, eu vorbesc în limbi!”, El vă îngăduie aceasta, dar nu este un semn, o dovadă că aveți Duhul Sfânt!

Vă amintiți ce a spus bătrânul îndoielnic Toma? „*Dacă nu văd, nu voi crede*”

niciodată! Trebuie să-mi pun mâna în semnele cuielor din mâinile și picioarele Lui.”
Iată-vă, este același lucru. Isus a spus: „Toma, pune mâna aici și fii credincios.”
Vedeți? Vedeți? Dacă vreți ruta lui Toma, mergeți înainte. Dar ce a spus El? „Cu cât
mai măreață este răsplata celor care n-au văzut și totuși cred. ”

Observați, când a făcut aceasta, David a cauzat moartea unui om sincer, care a
pus mâna pe Chivot, deși nu avea voie s-o facă, și a fost ucis pe loc. Un om sincer
și bine văzut, care credea că ungera și toate celelalte lucruri sunt corecte, dar
Chivotul era mutat greșit. Biblia spune că „boii au alunecat”, nu leviții. Nu leviții au
alunecat, ci animalele și Chivotul a alunecat și era să cadă din car. Atunci un om
sincer, cu inima plină de dragoste, a întins mâna să susțină Chivotul, dar a fost ucis
pe loc, pentru că nimeni nu avea voie să-L atingă afară de leviți. Puteți vedea cum
Își ține Dumnezeu Cuvântul Său? Cum ține canalele Lui, cum Își ține porunca?

Ozia a fost lovit cu lepră. David s-a făcut vinovat de moartea unui om și de o mare
nenorocire. Ambii au fost unși cu Duhul Sfânt, dar afară din canalul lui Dumnezeu.
Corect? Este adevărat? David s-a speriat de moarte și a numit locul acela „Pereț-
Uza”. De câte ori au făcut denominațiunile același lucru la credincioșii sinceri?
Biserica catolică, metodistă, baptistă, Biserica lui Hristos și chiar și penticostalii, au
făcut același lucru, s-au făcut vinovați de moartea spirituală a multora. Când vine
vorba despre aceste lucruri, ei nu pot merge mai departe, deoarece aceasta crede
denominațiunea lor.

Același lucru este și cu marile lor campanii de evanghelizare. Ei nu fac din oameni
altceva decât niște copii ai iadului, mai răi ca înainte. Mai mult, din cauza aceasta
le este și mai greu să ajungă la Adevăr. Faceți-i tari, aduceți-i la Adevăr. Când are
loc o trezire mare, vin mulți, participă un timp, apoi merg înapoi și încep să
păcătuiască din nou. Apoi află de o altă trezire și spun: „Oh, am fost la mai multe
adunări! Am încercat, dar nu-i nimic de aceasta.” Vedeți? Ei nu cunosc canalul.
Dumnezeu vorbește...

Eu l-am auzit pe marele nostru evanghelist Billy Graham spunând într-o dimineață
la micul dejun: „Eu...”, a spus el ridicând Biblia în Louisville, Kentucky, „Acesta este
Exemplul lui Dumnezeu.” Acesta este adevărul. Omul a spus adevărul. El a spus:
„Pavel s-a dus într-un oraș și a avut un convertit; a venit înapoi după un an și a
avut treizeci lângă acel convertit. Eu m-am dus într-un oraș și am avut treizeci de
mii de convertiți; am venit înapoi după șase luni și nu am putut afla treizeci.” Și a
continuat: „Știți care este problema? Voi, predicatorilor leneși care stați cu

picioarele pe birou și vorbiți cu oamenii aceia la telefon, în loc să-i vizitați după cină și să vorbiți cu ei.”

Oh, inima mea ardea! M-am gândit: „Oh, mare slujitor al lui Dumnezeu, nu-mi place să fiu în dezacord cu tine, dar cine era predicatorul leneș când Pavel a avut un singur convertit? Ce a făcut el? L-a luat în Cuvânt, l-a luat în Mesaj și l-a dus până când omul l-a găsit pe Dumnezeu. Inima lui era în flăcări și a aprins țara. Dar tu îi pui într-o biserică baptistă, metodistă sau ceva, așa că nu-i de mirare că acolo nu este nimic să ardă.” Da, domnule.

Priviți ce a făgăduit Cuvântul pentru astăzi! Voi puteți citi Scriptura singuri. Luați textele pe care vi le-am dat și Apocalipsa.

Dacă aș avea timp le-aș citi, dar este deja târziu. Mai avem la dispoziție numai doisprezece sau patrusprezece minute.

Observați Maleahi 4, Apocalipsa 10 și cele șapte Pecetei. Fiți atenți! Acolo era un Înger, un Mesager din cer și un mesager pământesc. Fiecare epocă a bisericii a avut un mesager. El a spus: „*În zilele*” – vorbind acum – „*vine un Înger*” – mesager. Cuvântul englezesc „înger” înseamnă „mesager” – *a venit jos din cer și a pus piciorul Lui pe pământ și pe mare și jură pe Cel care trăiește în veci, că nu va mai fi timp.*” Este corect? În jurul capului Lui era un curcubeu și au avut loc toate acele lucruri. Îngerul era Hristos. Cu siguranță. Dar ce a spus El? „*Dar în zilele îngerului al șaptelea, în cea de-a șaptea epocă a bisericii...*”

La sfârșitul fiecărei epoci a bisericii, oamenii au încurcat atât de mult lucrurile, încât Dumnezeu a trebuit să le trimită un mesager care să aducă Mesajul la epoca bisericii. După ce mesagerul a trecut din viață, ei au luat mesajul și au făcut o denomi-națiune în loc să continue mai departe cu mesajul primit. Apoi, ei vin, fac o altă denomi-națiune și se ridică un alt mesager.

Voi ați văzut aceasta în cartea mea despre „Cele șapte epoci ale Bisericii.” Acolo am însemnat și am desenat totul așa cum mi-a arătat El. Eu stau aici ca martor al lui Dumnezeu și știu că în ziua judecării voi fi judecat pentru tot ce spun. Totul a venit de la Dumnezeu și nu din gândirea mea. Dacă ar fi trebuit să prezint gândurile mele, aveam o altă părere despre aceste teme. De exemplu, ceea ce a spus fratele Jack cu privire la Îngerul acesta: „Acel Hristos era un trup glorificat.” Așa ceva nu este adevărat. Ce ne-a arătat El prin aceasta? Că Mesajul despre dumnezeirea Supremă este adevărat; că El este Dumnezeu cel adevărat. Eu

predicasem deja același lucru din Cuvântul Lui. Cuvântul mărturisește întotdeauna Cuvântul.

El a spus: „În zilele Mesajului îngerului al șaptelea, îngerul pământesc, în epoca a șaptea a bisericii, toate aceste taine care au fost ascunse prin aceste șase epoci ale bisericii ar trebui să fie descoperite.” Exact așa au spus îngerii aceia! Este vorba despre cele șapte Peceți, adică despre deschiderea acestor taine. Dacă încercăm să prezentăm aceste taine în fața denominațiilor, ei se închid ca o scoică, pentru că așa au făcut întotdeauna. Dar acesta este timpul potrivit. Câți dintre voi știu că aceasta este epoca a șaptea a bisericii? Spuneți: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin”). Epoca Laodicea este căldică, de aceea Dumnezeu o varsă din gura Lui. Ei L-au scos pe Dumnezeu afară din mijlocul lor. În Biblie nu există nici o altă epocă în care Isus să stea afară și să bată la ușă încercând să intre, ca acum! Ei L-au dat afară! Nu există nicio colaborare. Cine este Isus? Cuvântul. Cuvântul a fost scos afară. Pleava aruncă grâul afară. De aceea a zis Isus: *„Eu stau la ușă și bat. Dacă cineva (din închisoarea aceasta, din organizație) aude Glasul Meu...”* Oh, Dumnezeule, ai milă de noi!

În momentul când a murit bărbatul acela, David a înțeles că deși avea o ungere, ceea ce a făcut era greșit! Domnule pastor David, nu poți să vezi că dogmele pe care le ții sunt moarte? Nu poți recunoaște ce aduc ele? Dogmele acestea produc moarte! Ele l-au ucis pe Uza. Voi sunteți morți duhovnicește și apoi vă mirați de ce acolo nu este nici o trezire! Le lăsați pe femeile voastre să-și taie părul, să se vopsească, să poarte pantaloni scurți. Pe băieții voștri îi trimiteți la școli de Ricky și așa mai departe, iar jumătate din ei se întorc mai răi decât au fost când au plecat, mulți dintre ei devin homosexuali.

Observați planul lui David! El a vrut să aducă Chivotul în casa lui, dar nu acela era locul rânduit de Dumnezeu. Locul Chivotului era la Ierusalim, dar David a vrut să-l ducă în propria casă. El a vrut să aibă o trezire în propria denominație. „Oh, dacă sunteți Adunarea, este în ordine. Dacă sunteți unitarieni, este în ordine. Dacă sunteți penticostali, este bine.”

Odată, un om m-a întrebat: „Frate Branham, cum de mai vine cineva să te asculte?” Și a continuat: „Am putut să văd că Billy Graham are fiecare denominație din țară cu el. Știu că toți penticostalii îl urmează pe Oral Roberts, dar tu ești împotriva tuturor! Cum poți să mai ajungi undeva?”

„Dumnezeu face aceasta”, am răspuns eu.

În Ieremia scrie: *„Eu, Domnul, am sădit înaintea întemeierii lumii. Eu îi voi uda zi și noapte și nimeni nu-i va smulge din mâna Mea.”*

„Eu voi uda. Eu i-am plantat. Eu am pus numele lor în Carte înainte de întemeierea lumii, prin alegerea mai dinainte. Eu voi uda aceasta, doar să se miște continuu. Eu le voi furniza apă. Voi doar stropiți. ” Corect. Vedeți? „Eu îi voi uda zi și noapte ca nu cumva unul din ei să fie smuls din mâna Mea.” Oh, iată-vă!

Au vrut să-l ducă în orașul lui David în loc de Ierusalim. Acolo nu era niciun loc pregătit pentru el la timpul acela și așa este astăzi. În aceste denominațiuni nu există niciun loc pentru tainele care au fost descoperite prin deschiderea celor șapte Peceți. Ca să primească aceste taine, denominațiunea ar trebui să nu mai existe. Începând de la luterani până la comunitățile penticostale, inclusiv, nu există niciun loc care să primească aceste lucruri scumpe. Este imposibil ca un om să primească aceste taine descoperite și să mai rămână în denominațiunea lui. El trebuie să urmeze grâul sau merge cu pleava. Numai el poate hotărî.

Chivotul nostru este Hristos, Cuvântul. Ei vor denominațiunile lor, dar El nu poate fi purtat pe carele noi ale denominațiunii. Mesajul Lui nu poate merge pe carul denominațiunii noi, când trebuie să fie purtat și să vină pe inima profetului. Nu poate fi altfel! El a făgăduit că așa va fi și așa trebuie să fie.

Denominațiunile nu vor primi aceste lucruri. Nu pot face aceasta. Ei sunt la fel de orbi ca evreii când L-au răstignit pe Isus pe cruce, când Isus a spus: *„Tată, iartă-i că nu știu ce fac!”*

Nu-i disprețuiți, ci rugați-vă pentru ei! Cum ar fi dacă erați în aceeași situație, dacă ochii voștri ar fi atât de orbiți încât nu v-ați putea trezi să vedeți ce se petrece în jurul vostru?

Ei nu au putut vedea că era tocmai Dumnezeu lor! În timp ce El era atârnat pe cruce, ei cântau la numai două sute de metri, în Templu, Psalmul 22: *„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit? Ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele.”*

Ei cântau despre El, dar erau atât de orbi încât L-au crucificat chiar pe Dumnezeu despre care cântau, și nici nu au știut aceasta.

Nu spune Biblia că biserica din Laodicea, care crede că este măreață prin membrii

ei denominaționali, este de fapt goală, săracă și oarbă și nu știe aceasta? Ce înseamnă cuvântul „orb” aici? Înseamnă că biserica Laodicea va fi oarbă, la fel ca biserica ebraică din zilele lui Isus, când L-au scos afară. Ei sunt orbiți față de adevăratul Hristos, pe care L-au scos afară și care bate încercând să intre înăuntru. Orbi, miserabili, săraci, nenorociți, orbi și nu știu aceasta. Oh, Dumnezeule, ai milă!

De ce nu poate grâul să șadă afară în Prezența acelei lumini a Fiului și să vadă ora în care trăim? Da, Hristos este Chivotul nostru, dar totul trebuie să se desfășoare după calea Lui originală. El este aici! Ei au primit din Duhul Lui, Îl așteaptă pe Domnul, văd Planul Lui și văd că Cuvântul original trebuie să se împlinească la timpul potrivit. Aceasta ar trebui să facem chiar acum. El descoperă credința lor prin Cuvântul Său, văzându-L confirmând fiecare plan pe care l-a promis, nu schemele denominațiunii, ale omului, nu făcând membri pentru propriul chivot.

Ei au un chivot metodist, un chivot baptist, un chivot prezbiterian. Fiecare merge în acest chivot pentru marele necaz care vine: „Slavă Lui Dumnezeu. Eu eram botezat într-un chivot metodist, prezbiterian, penticostal. ” Dar există un singur Chivot, iar Acesta este Isus Hristos și El este Cuvântul.

Observați, Dumnezeu i-a spus profetului în Vechiul Testament: „*Mănâncă sulul!*”, iar profetului din Noul Testament i-a spus: „*la Cărticica și mănânc-o!*” De ce? Pentru că profetul și Cuvântul vor fi una. Acesta este Chivotul, Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a promis Cuvântul Său, cum va fi împlinit și cum va veni la împlinire, când a ales Mireasa Lui și cum va fi făcut acest lucru. Aceasta s-a întâmplat chiar înaintea voastră, în Numele Domnului și Acesta este Cuvântul Original. Mesajul timpului de seară este aici.

Câți vi-l amintiți pe Haywood când a scris:

Va fi Lumină cam în timpul serii,

Cărarea spre Slavă sigur o vei afla.

Mesajul serii este aici și conține cele șapte Peceti. Apocalipsa 10, Maleahi 4, Luca 17.30. Citiți Deuteronom 4.1-4 și versetele 25-26 și veți vedea ce a promis El pentru aceste ultime zile. Atunci Moise i-a zis Israelului: „*Țineți fiecare Cuvânt! Să nu scoateți și să nu adăugați nimic!*” Acest lucru poate fi citit în Deuteronom 4.1-4.

Acest profet, Moise, a fost acolo sus și a văzut Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta a fost scris de mâna lui Dumnezeu Însuși și adeverit. El a spus: „Să țineți fiecare Cuvânt, să nu adăugați și să nu scoateți nimic din El.”

Observați. „Să nu adăugați nimic la El și să nu scoateți nimic, pentru că dacă o faceți, Dumnezeu va lua partea voastră din Cartea Vieții.” Aceasta arată că voi nu erați Sămânța Lui.

Tot ce a făgăduit Dumnezeu, tot ce a vorbit și a spus în Numele Domnului, se va împlini. Dumnezeu nu a anulat nici o promisiune, ci El își ține fiecare promisiune pe care a dat-o. Tot ce a spus El în acești douăzeci de ani, a fost Adevărul curat. Vouă, celor din Shreveport, v-am vorbit prin puterea lui Dumnezeu și amabilitatea păstorului vostru, și vă chem ca martori: pe voi, femeile care nu ați putut avea copii și i-ați primit, pe bărbații și femeile care ați avut diverse suferințe și ați fost vindecați. Niciuna din ele nu a greșit vreodată. Stați departe de toate aceste organizații, pentru că ele vă conduc la moarte.

Într-o zi, Samuel a stat în fața poporului și ei i-au zis: „Vrem un împărat, vrem să fim ca restul lumii.”

„Să nu cereți un împărat, pentru că el vă va lua fiii și fiicele, și va face aceasta și aceea.”

„Da, noi știm că ești corect”, au răspuns ei.

Atunci Samuel i-a spus poporului: „Am luat vreodată banii de la vreunul dintre voi? Am cerut vreodată ceva de la voi? V-am cerut vreodată salar ca să țin o adunare pentru voi?

V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”

„Nu, niciodată! Nu ai spus niciodată ceva greșit și nu ne-ai cerut niciodată bani. Tu nu ai umblat niciodată după lucruri mari, și tot ce ne-ai spus în Numele Domnului a venit la împlinire. Dar cu toate acestea vrem un rege; vrem denomițiunea noastră.”

„Atunci mergeți și faceți ce vreți! Depinde de voi.”

Dacă faceți aceasta, îl respingeți pe Dumnezeu. Poate credeți că faceți o slujbă lui Dumnezeu, dar dacă părăsiți calea rânduită pentru această slujbă, veți încurca

toate lucrurile. Oh, biserică a Dumnezeului celui viu... te rog să ierți felul meu irlandez și umor, dar te rog sincer să ai o inimă predată! Voi, Adunările lui Dumnezeu, unitarieni, prezbiterieni, metodiști, orice sunteți voi, fugiți pentru viața voastră! Grăbiți-vă să ieșiți de acolo!

Națiunile se destramă, Israelul se trezește

Semnele pe care profeții le-au vestit.

Zilele denominaționale sunt numărate cu groază împovărate.

Întoarceți-vă, oh, disprețuiților la ai voștri proprii.

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor slăbesc de frică,

Fiți umpluți cu Duhul Lui, aveți lămpile curățite și clare,

Priviți în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Credeți aceasta? Noi suntem în timpul sfârșitului, suntem aici.

Scrisul de mână este pe perete.

A doua venire este la îndemână.

Mireasa a fost aleasă și spălată, scoasă afară.

Aceasta nu înseamnă să ieșiți afară din biserică. Aceasta înseamnă să ieșiți afară din denominaționalism. Voi trebuie să mergeți la biserică, dar să nu aparțineți de nicio organizație. Isus s-a dus cu toate denominațiunile, dar nu a aparținut niciodată la vreuna din ele. Nici nu a fost de partea vreuneia dintre ele, nu într-adevăr, dar era printre ei. Acolo trebuie să fie răspândită Lumina. Voi să stați drept unde sunteți și răspândiți Lumina. Înțelegeți? Pentru aceasta vă folosește Dumnezeu. O inimă de popor flămând, lăsați-i să știe că Isus Hristos este real, că astăzi El este Același ca ieri și va fi întotdeauna.

Este posibil ca un om sau o femeie să încerce cu toată sinceritatea să-l facă lui Dumnezeu o slujbă și să fie într-o cale greșită. Au ungerea originală a Duhului Sfânt peste ei, dar se avântă contrar Planului lui Dumnezeu pentru epocă și strică

toată lucrarea. Dacă credeți că acesta-i Adevărul, spuneți: „Amin”. (Adunarea spune: „Amin”). Noi am citit aceasta. David a stricat toată lucrarea prin faptul că nu a venit pe calea pregătită de Dumnezeu pentru a face aceasta.

Să ne rugăm. Oh, biserică de aici și din națiune, vrei să asculți în dimineața aceasta la umilul tău slujitor? Priviți unde ați fost cu câțiva ani în urmă când a început aceasta, și uitați-vă ce imitații au venit asupra ei și câte milioane și miliarde de dolari au curs în organizații. Vedeți? Dar departe de Cuvântul lui Dumnezeu... clădirile și organizațiile nu sunt calea în care Își mișcă Dumnezeu, Duhul. El mișcă aceasta drept în Cuvântul Său s-o facă vie. Dacă ați fost rânduți de la începutul pământului pentru acest Cuvânt, fiecare Cuvânt va veni drept la vârful Cuvântului, ca o celulă umană, care nu are următoarea celulă de câine și următoarea de pisică, ci toate celulele vor fi umane. Dar toate trebuie să înceapă de la o celulă, este adevărat? Spuneți: „Amin”. („Amin”). Ei bine, dacă acesta-i Cuvântul Celulă cu care începe, celelalte celule Cuvânt sunt rânduite să facă Aceasta un Trup întreg.

Nu fiți numai copii în dragoste, ci fiți bărbați în duh și-n judecată. Judecați voi dacă v-am spus Adevărul sau nu. Judecați voi dacă acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu sau nu. Judecați voi dacă aceasta este sau nu ora despre care am vorbit. Judecați voi dacă aceste lucruri sunt promise. Sunt ele adevărate acum prin lucrurile pe care nicio ființă umană din lume nu le poate face? Dar ele au devenit atât de obișnuite printre noi, încât le lăsăm să treacă pe alătura. Așteaptă, biserică, așteaptă!

Dacă în dimineața aceasta este cineva care nu-L cunoaște pe Isus Hristos și nu stă aici neprihănit... amintiți-vă că într-o zi, poate chiar astăzi, în următoarele cinci minute sau într-o zi, inima voastră se va opri, iar interiorul interiorului va trebui să-și ia zborul să stea în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecat, conform cu ceea ce ați făcut cu Mesajul din dimineața aceasta, conform acestui Mesaj pe care îl vedeți. Nu, acesta nu sunt eu. . Eu sunt doar un purtător de Cuvânt, ca microfonul acesta care nu poate spune nimic decât dacă vorbesc eu în fața lui. Nici eu nu pot spune nimic decât dacă vorbește Dumnezeu prin mine, și voi vedeți că Dumnezeu a adevărat că acesta este Adevărul. Voi vreți să fiți un creștin adevărat.

Nu avem loc pentru o chemare la altar, ci puteți sta chiar la masa unde sunteți așezați. Locul este aglomerat și blocat, așa că nu pot să vă chem la altar. Nu există niciun altar la care să vă chem, dar altarul este în inima voastră. Nu vreți să lăsați această micuță convingere că Isus Hristos este Real, Se mișcă astăzi chiar aici

aproape și cheamă restul Trupului, să pătrundă în inima voastră? Dacă El nu este acolo, vreți să ridicați mâna, ca un semn spre El și să spuneți: „Doamne, umple-mă, umple-mă cu Cuvântul și cu Prezența Ta, ca să pot trăi prin Tine”?

În timp ce fiecare cap este plecat și fiecare ochi este închis, peste tot în națiune, ridicați mâinile aici în audiență și afară, iar eu mă voi ruga pentru voi. Aceasta este tot ce pot să fac, pentru că eu nu pot umple inimile voastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu nu pot umple inimile voastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi. Dumnezeu poate să vă umple. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot în audiență sunt numai mâini ridicate. „Umple-mă, Doamne, umple-mă, Tu.” Mulțumesc, soră. Mulțumesc, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, soră dragă. Cred că am descoperit cea mai mare sinceritate posibilă și vreau să-mi ridic mâinile cu voi.

Oh, Doamne, nu mă lăsa niciodată să mă opresc! Nu mă lăsa niciodată să mă opresc la un lucru, ci ajută-mă să mă mișc înainte, Doamne, până când am făcut tot ceea ce m-ai rânduit să fac. Indiferent de preț, indiferent de cost, indiferent de critici, oricât de grea este crucea, eu nu uit crucea pe care ai purtat-o Tu.

Astfel această cruce consacrată eu o voi purta

Până ce moartea mă va elibera.

Atunci merg acasă, o coroană să port.

Există o coroană pentru mine.

Trebuia Isus să poarte crucea singur,

Și toată lumea să meargă liberă?

Nu, există o cruce pentru fiecare din fiii Lui,

Există o cruce pentru mine.

Dumnezeule drag, Cuvântul S-a dus înainte și nu poate să Se întoarcă gol, ci Își va găsi locul pe undeva. Dacă Sămânța a fost însămânțată deja, El o va uda până când va crește, și nimeni nu o va putea smulge din mâna Ta. „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine; și niciun om nu-i poate smulge din mâna Mea. Tatăl Meu Mi i-a dat Mie înainte de întemeierea lumii.” Când au fost scoase toate

plantele, Isus a primit Biserica Sa, Mireasa Sa.

Căsătoria lumii în aceste denominațiuni este falsă. Voi veniți și muriți în lume. Voi ați justificat-o, dar ea este prinsă în cursă, este oarbă. Și așa cum spune cântarea:

Eu odată eram pierdut și acum eu am fost găsit,

Eu eram odată în Laodicea, orb, dar acum văd.

Acesta-i harul care a învățat inima mea să se teamă,

Acesta era harul fricii mele alinate.

Cât de prețios a apărut acel har!

Ceasul în care eu am crezut întâi. (Și Apa lui Dumnezeu a căzut peste sufletul meu, fiindcă eram uscat).

Dumnezeule, privește la acest mic altar al fiecărei inimi prezente aici și în jurul națiunii, și fie ca apele de sub altarul lui Dumnezeu să țâșnească afară în această dimineață peste Biserica Ta. Ud-o, Doamne, fiindcă sezonul este aproape de sfârșit. Dă-i viață, Apele Vieții, încât să poată sta în Prezența Fiului pentru a fi coaptă pentru marea Ta strângere.

Tată, mă rog pentru ei, dar pleava trebuie să se usuce. Ea trebuie să moară, este moartă, dar eu mă rog, Doamne, pentru grâul care se formează în Trupul lui Isus Hristos. Îngăduie, Doamne, fiindcă apele proaspete ale lui Dumnezeu vor ține obrajii Ei scăldați în lacrimile bucuriei și înțelegerii până când vine combina s-o ia acasă. Ți-i încredințez pe toți Ție, Doamne, în Numele lui Isus, fiindcă roadele sunt ale Tale. Amin.

(O soră din adunare dă un mesaj). Amin. Îți mulțumim Tată, Dumnezeule. Tată, ne rugăm pentru surioara noastră... pentru tăria ei. Mă gândeam la timpul când am pășit în prezența ei, când Duhul a căzut peste ea și a dat același mesaj pe care l-a dat Îngerul Domnului la râu în ziua aceea. „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să premeargă prima venire a Domnului Isus, tu ești trimis să premergi cea de-a doua Sa venit.”

Dumnezeule, văzând aceasta formându-se în sus în grâu, Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut. Inimile noastre sunt pline, dincolo de puterea de exprimare. Mă simt

atât de umplut, Doamne! Nu știu ce altceva să spun, dar Îți mulțumim din nou, Tată, pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, prin Numele lui Isus Hristos.

Eu Îl iubesc... (Să-l cântăm chiar acum. Nu uitați, El este aici).

Pentru că El m-a iubit mai întâi

Și a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Nu vă face aceasta să vă simțiți bine, goliți și gata pentru Duh? Vedeți?

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice,

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Nu râvniți aceste bogății inutile ale lumii,

Acelea atât de repede putrezesc.

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice (nu pe denomițiuni).

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Cât de mulți încearcă să facă aceasta? Ridicați-vă mâinile. Acum, întindeți-vă peste masă. Puneți-vă mâinile pe mâinile celuilalt, în felul acela. Împreună... vă puteți așeza. Aceasta-i în ordine, indiferent ce vreți să faceți. Fiți atenți. Să cântăm împreună: Aceasta reprezintă lanțul nesfârșit al dragostei lui Dumnezeu. Noi ne ținem mâinile unul celuilalt, deoarece credem în Dumnezeu. Ne atingem unul pe celălalt, deoarece suntem frați și surori, aceeași vibrație a Duhului, Cuvântul veșnic

al lui Dumnezeu locuind în inimile noastre, fiind manifestat.

Când călătoria noastră este completă,

Dacă am fost devotat lui Dumnezeu,

Frumoasă și strălucitoare Casa noastră în Slavă,

Sufletul meu răpit o va vedea!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu! (Duhul Domnului.)

Țineți-vă de Dumnezeu... (Doar aduceți-vă mintea la El. Vedeți? Acesta este felul de Mesaj pe care trebuie să-l așezăm în viitor).

...mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice. (Cuvântul este singurul lucru care este veșnic).

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Nu râvniți după lauda lumii... (popularitate, educație).

Acea repede se putrezește (Priviți la ce a făcut aceasta astăzi).

Căutați să câștigați comoara cerească,

Ele niciodată nu vor trece!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Zidiți-vă nădejtile pe lucrurile veșnice.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu! (O soră vorbește în limbi.

Fratele Branham începe să fredoneze. O soră dă interpretarea).

Cât îți mulțumim, Doamne! Așa cum stăm în acest moment solemn, aproape ca la o înmormântare, fiindcă suntem aici să facem față îngropării unei muribunde, unei lumi moarte, muribunde, o biserică moartă.

Oh, Dumnezeule, adună-Ți grâul repede, Tată” Vino repede, Doamne Isuse. Binecuvântează poporul Tău, Tată, adu sinceritate și pătrunde în inimile oamenilor. Fie ca noi să scăpăm de aceste lucruri goale fragile și să stăm jos într-o bogăție adâncă a mierii lui Dumnezeu. Îngăduie aceasta, Doamne. Ține inimile noastre întemeiate pe dragoste și sinceritate.

Binecuvântează poporul Tău de pretutindeni, Tată. Așa cum trăim în acest loc, ajută-ne să mergem în Numele Domnului Isus și să vorbim la cei care sunt sinceri, la cei care sunt adevărați, la cei care sunt corecți. Ajută-ne să evităm ceea ce este greșit, Doamne. Când un om începe să mintă, fie ca noi să-i întoarcem spatele, să întoarcem spatele la toată murdăria, la glumele murdare și lucrurile lumii, să întoarcem spatele și să ne îndepărtăm. Ajută-ne, Dumnezeule drag. Modelează-ne, alcătuieste-ne, sfarmă-ne și fă-ne în imagini de fii și fiice ale lui Dumnezeu, ca să putem acționa cu virtutea Duhului Sfânt. Ne încredințăm pe noi înșine Ție, din toată inima noastră, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Să ne ridicăm. Fratele Noel...

- Amin -